

УКРАЇНА

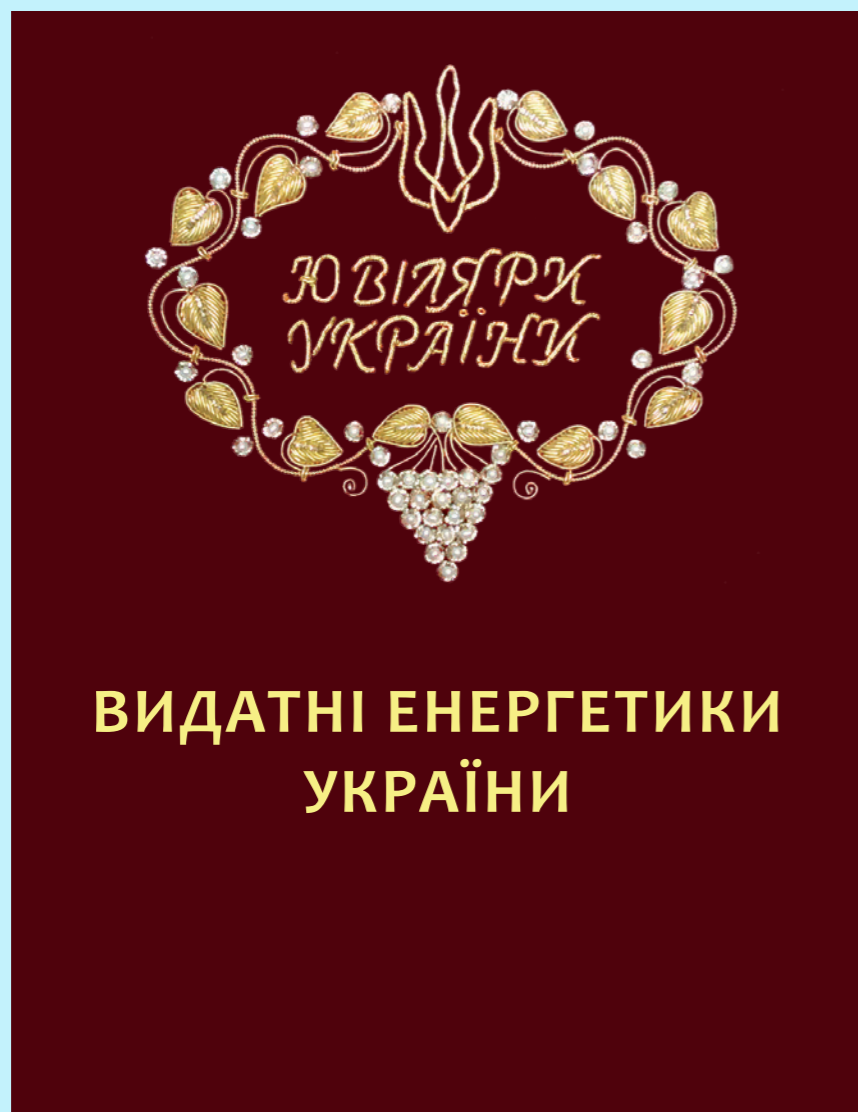

ЄВРОПА

СВІТ

ЗОЛОТИЙ ФОНД НАЦІЇ

ШИДЛОВСЬКИЙ Анатолій
Корнійович

Академік НАН України, доктор технічних наук, професор. Видатний учений у галузі електротехніки та енергетики. Директор Інституту електродинаміки НАН України (1973–2007 рр.). Віце-президент Національної академії наук України (1998–2004 рр.). Академік-секретар Відділення фізико-технічних проблем енергетики НАН України (1988–1998 рр.). Почесний директор Інституту електродинаміки НАНУ.

КИРИЛЕНКО
Олександр Васильович

Академік НАН України, доктор технічних наук, професор. Видатний учений у галузі електротехніки та енергетики. Директор Інституту електродинаміки НАН України (з 2007 р. і понині). Академік-секретар Відділення фізико-технічних проблем енергетики НАН України (2015 р. і понині). Віце-президент Науково-технічної спілки енергетиків та електротехніків України (з 2014 року).

СТОГНІЙ
Борис Сергійович

Академік НАН України, доктор технічних наук, професор. Видатний учений у галузі електротехніки та енергетики. Головний вчений секретар НАН України (1988–1993 рр.). Академік-секретар Відділення фізико-технічних проблем енергетики НАН України (1998–2015 рр.). Віце-президент НТСЕУ (1995–2014 рр.). Завідувач відділу автоматизації електричних систем (з 1975 р.).

Назустріч 100-річчю НАН України»

та 85-річчю створення Енергетичного сектору Академії!

Наукова спільнота України готується до відзначення знаменної дати – 100-ліття заснування Національної академії наук України. Відомо, що з ініціативою створення Академії наук вперше виступило Українське наукове товариство в Києві. У перший рік діяльності Академія налічувала 3 інститути, 15 комісій і національну бібліотеку. Президентами Академії обиралися М.П. Василенко (1921–1922), О.І. Левицький (1922), В.І. Липський (1922–1928), Д.К. Заболотний (1928–1929), О.О. Богомолець (1930–1946), О.В. Палладін (1946–1962). З 1962 року Національну академію наук України очолює видатний вчений Б.Є.Патон.

Розвиток наукових досліджень в Україні, які проводилися в Академії, давав поштовх до створення нових наукових установ. У жовтні 1934 року створено Енергетичний сектор в Академії. Надзвичайно важливими стали питання підвищення ефективності та надійності електроенергетичних систем. Для розвитку цих досліджень у 1939 р. було створено Інститут енергетики АН УРСР. У 1947 року на базі Інституту енергетики АН УРСР був створений Інститут електротехніки, перейменований у 1963 р. в Інститут електродинаміки НАН України.

До складу Відділення фізико-технічних проблем

енергетики НАН України входять 10 інститутів і вони задовольняють потреби енергетичної науки як мінімум на рівні високоякісної експертної оцінки проблем і задач енергетики.

Суттєвий внесок у розвиток вітчизняної та світової науки, інженерної техніки в галузі енергетики, електротехніки, надійної роботи енергосистем, енергомашинобудування зробили видатні вчені Відділення. В останні роки отримано низку вагомих результатів фундаментальних та прикладних досліджень.

Проведено важливі дослідження щодо можливостей використання нанотехнологій в енергетиці, зокрема, в ядерній енергетиці для підвищення безпеки та ефективності реакторів. Впроваджено інформаційно-аналітичну систему, призначену для оцінок радіаційної ситуації в межах Чорнобильської зони відчуження.

Отримано вагомий науковий та науково-технічний результат щодо вирішення проблем науково-технічного забезпечення інтеграції Об'єднаної енергетичної системи (ОЕС) України з об'єднанням Європейських енергосистем, перш за все із забезпечення необхідного рівня спостережливості, моніторингу та управління ОЕС України і приведення нормативно-технічної бази до європейських вимог.

65 РОКІВ В СФЕРІ ЕНЕРГЕТИКИ

60 РОКІВ В НАУЦІ

ВІТАЄМО!

ПОТАШНИК
СЕМЕН ІЗРАЙЛЕВИЧ

Герой України. Заслужений енергетик України. Почесний енергетик України. Лауреат Державної премії УРСР, Державної премії України в галузі науки і техніки. Професор, кандидат технічних наук, академік Української академії наук, Академії інженерних наук. Член Української академії економічної кібернетики, Української академії національного прогресу, Академії будівництва України, Академії енергетики України. Президент ВГО «Асоціація «Укргідроенерго». Голова ГР при Міненерговугілля України. Голова правління ГО «Всеукраїнська Рада ветеранів праці енергетики». Голова Відділення «Енергетика, радіоелектроніка та машинобудування» УАН. Нагороджений орденами «За заслуги» III та II ступенів, орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За трудову доблесть» та іншими медалями. Йому присуджено премію Української академії наук національного прогресу I ступеня із врученням Золотої медалі Платона, міжнародну премію «Олімп». Американським Біографічним центром його визнано «Людиною 2000 року» та «Людиною XXI століття», включено до «Міжнародного каталогу бездоганих керівників». Семен Ізраїлевич – неодноразовий переможець Всеукраїнських конкурсів: «Лідер паливно-енергетичного комплексу» в номінації «Керівник підприємства», лауреат Загальнонаціональної програми «Людина року – 2009». Почесний громадянин міст Олевск, Вишгород, Дніпродзержинськ, Канів, Світловодськ, Новодністровськ.

Семен Ізраїлевич Поташник народився у м. Олевськ Житомирської області. Після закінчення Київського політехнічного інституту (1952 р.) почав здобувати практичний досвід на Устьт-Кам'яногірській ГЕС (Східноказахстанська область).

З 1956 р. трудова діяльність С. І. Поташника пов'язана з гідроенергетикою України. На будівництві Кременчуцької ГЕС (1956-1963 рр.) введено в експлуатацію 12 гідроагрегатів та високовольтну підстанцію, лінію 330 кВ (Кременчуцька ГЕС). Найбільшу частину життя – 31 рік віддано каскаду Середньодніпровських ГЕС.

За пуск і освоєння горизонтальних капсульних агрегатів Київської ГЕС йому було присуджено звання лауреата Державної премії УРСР, а премію ім. Веденєєва (одну з найпрестижніших в енергетичній сфері) – за пуск і освоєння Київської гідроакumuлюючої станції, першої в тодішньому Радянському Союзі.

1995-2004 рр. – генеральний директор – голова Правління Державної акціонерної гідрогенеруючої компанії «Дніпрогідроенерго». 2004-2011 рр. – голова Правління ПАТ «Укргідроенерго». Усі станції доводилося будувати від самого початку (з нуля) до введення в експлуатацію на повну потужність. За період керівництва Поташника С. І. уперше в Україні було впроваджено автоматизовану систему контролю безпеки гідротехнічних споруд на Київській, Кременчуцькій, Каховській ГЕС. Сьогодні Семен Ізраїлевич – Перший заступник генерального директора ПАТ «Укргідроенерго», Президент ВГО «Асоціація «Укргідроенерго».

З ветеранами енергетики

Зустріч з нагоди 70-річчя ВОХР Міненерговугілля

55 РОКІВ В СФЕРІ ЕНЕРГЕТИКИ

ВІТАЄМО!

БУЦЬО
ЗИНОВІЙ ЮРІЙОВИЧ

Державний службовець 1-го рангу, заступник Міністра енергетики та електрофікації (1993–1995). Голова НКРЕ (1995–1999). Заслужений енергетик України, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки. Член Центрального правління Науково-технічної спілки енергетиків та електротехніків України. Член Громадської ради при Міненерговугілля. Нагороди: ордени «Знак пошани», «Дружби народів», «За заслуги» III ст.; медалі «За Трудову доблесть» і «Ветеран праці».

Народився в українському селі Бонарівка Рясівського району на Засянні (тепер Польща). У 1945 р. жителі цього села були переселені в Івано-Франківську область. У 1961 р. закінчив з відзнакою факультет електрифікації Львівського сільськогосподарського інституту та почав працювати в електромережах Івано-Франківської області. З 1970 р. по 1978 р. очолював Івано-Франківське обласне підприємство сільських електромереж. Керував завершенням електрифікації Прикарпаття у 1970 р. При реформуванні структури управління енергетикою України запропонував і домогся надання Івано-Франківському підприємству електромереж статусу обласного (нині облэнерго) із самостійним балансом, яке очолив у 1978 р. Підприємство стало базовим в країні з питань нормування і бригадної форми організації праці в електромережах.

У 1989 р. Зиновій Юрійович Буцьо був обраний генеральним директором ВЕО «Львівенерго». У період економічної кризи в країні і розвалу платіжної дисципліни З. Ю. Буцьо започаткував низку ринкових підходів до вирішення проблем ВЕО «Львівенерго». Об'єднання стало одним із засновників «Західноукраїнського Банку» (тепер «Кредобанк»). Разом з асоціацією «Укрінтеренерго» він реалізував пропозицію про постачання польського вугілля в обмін на електроенергію «Львівенерго». Були завантажені блоки Добротвірської ТЕС, до 40 % виробленої з польського вугілля енергії залишалось для потреб України. Під керівництвом Зиновія Юрійовича Львівська енергосистема зберегла працездатність, виробничий персонал і належний рівень його соціального забезпечення.

З 1993 р. по 1995 р. З. Ю. Буцьо працював заступником Міністра енергетики та електрифікації України, де очолював зовнішньоекономічну діяльність, опікувався питаннями євроінтеграції і реформування енергетики.

Брав участь у реалізації програми входження енергосистеми України і, зокрема, Бурштинської ТЕС в енергосистему країн Європи; був ініціатором кредитної угоди зі Світовим банком для реконструкції Дніпровських ГЕС;

відповідав за будівництво асоціацією «Укрінтеренерго» ГЕС у В'єтнамі. Неодноразово очолював делегації України на міжнародних енергетичних форумах.

В 1995 р. З. Ю. Буцьо очолив Національну комісію регулювання електроенергетики України. Він розробляв і організував реалізацію принципів регулювання енергетики, засад функціонування оптового ринку електричної енергії України та Правил користування електроенергією. У 1999-2002 рр. був головним консультантом Комітету з питань ПЕК Верховної Ради України, радником Прем'єр-міністра України. Запропонував ініціювати внесення змін до Закону України «Про електроенергетику», прийняття яких вирішило проблему оплати за електроенергію в Оптовому ринку.

З 2003 р. працює в Національній енергетичній компанії «Укренерго», де відає питанням зв'язків з органами державної влади, громадськими організаціями та ЗМІ, здійснює керівництво виставковою діяльністю компанії.

Зиновій Юрійович є одним з розробників «Енергетичної стратегії України на період до 2030 року» (2005 р.) та проекту Концепції розвитку поновлювальних джерел енергії (2007 р.). Є автором низки публікацій з енергетичної тематики. Захоплення: історія, краєзнавство, садівництво.

Делегація українських енергетиків на XVII Конгресі Всесвітньої енергетичної ради з Послом України Юрієм Щербакком Техас, Х'юстон, 1998 р.

**СКЛЯРОВ
ВІТАЛІЙ ФЕДОРОВИЧ**

**Почесний Президент
Українського Національного
Комітету CIGRE,
Міністр енергетики України
(1982–1993 рр.)**

**БОНДАРЕНКО
ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ**

**Віце-президент
Українського Національного
Комітету CIGRE**

**СВЕТИЦЬКИЙ
ОЛЕКСАНДР ДМИТРОВИЧ**

**Президент
Українського Національного
Комітету CIGRE, президент
ГО «Асоціація CIGRE-Україна»**

ГО «Асоціація «CIGRE-Україна»

Міжнародна Рада з великих електричних систем (CIGRE) – найбільша міжнародна неурядова та некомерційна організація в галузі електроенергетики. CIGRE створена в 1921 р. у Франції і на сьогодні є однією з найбільш авторитетних науково-технічних асоціацій, що об'єднує вчених та фахівців-енергетиків усього світу і має значний вплив на формування стратегії розвитку галузі багатьох країн. Штаб-квартира CIGRE розташована в Парижі. Президент CIGRE – Клаус Фреліх (Швейцарія). З травня 2014 р. призначений новий Генеральний секретар – Філіп Адам (Франція).

Основна мета CIGRE, відповідно до статуту організації, – координація досліджень, обмін досвідом та науково-технічною інформацією з питань функціонування електроенергетичних систем. У центрі уваги знаходяться питання розробки, створення та експлуатації високовольтного устаткування, завдання планування та експлуатації енергосистем, розробки та впровадження нових технологій збору та обробки інформації і систем управління.

Діяльність CIGRE формує стратегічне бачення розвитку енергосистеми, необхідне для вибору енергетичної політики, і тісно пов'язана з вектором науково-технічного розвитку, що визначає ключові напрями в області інтеграційних процесів. Структура CIGRE включає керівні органи (Генеральна асамблея, Адміністративна рада, Керуючий комітет, Технічний комітет) і 16 постійно діючих дослідницьких комітетів.

Дослідницькі комітети складаються з великої кількості експертних груп. Тематика їх роботи охоплює весь спектр проблем функціонування і розвитку енергосистем і електроенергетичних ринків. За результатами проведених досліджень публікуються аналітичні звіти та інші матеріали, які широко використовуються при формуванні стратегії розвитку галузі в різних країнах і регіонах світу.

В 2004 році Адміністративна рада CIGRE офіційно визнала створення в Україні Національного Комітету цієї організації, а в 2006 році зареєстрована ГО «Асоціація «CIGRE-Україна» з функціями Українського Національного Комітету CIGRE. Президент Українського Національного Комітету CIGRE – Скляров Віталій Федорович, Міністр енергетики України 1982 – 1993 рр.

У травні 2013 року представниками Національних Комітетів CIGRE країн центральної і південно-східної Європи – України, Румунії, Італії, Словенії, Хорватії, Боснії і Герцеговини, Чорногорії, Македонії, Сербії – підписано Меморандум про взаєморозуміння щодо заснування Регіональної Ради CIGRE (прийнята аббревіатура SEERC), з 2016 року Український Національний Комітет CIGRE головує в ній.

У травні 2018 року у місті Києві відбудеться Друга Регіональна Конференція SEERC, на якій будуть розглянуті регіональні аспекти функціонування енергетичних ринків та інновації в енергетичну структуру регіонів.

НАУКОВО-ТЕХНІЧНА СПІЛКА ЕНЕРГЕТИКІВ ТА ЕЛЕКТРОТЕХНІКІВ УКРАЇНИ (НТСЕУ)

Науково-технічна спілка енергетиків та електротехніків України (НТСЕУ) – незалежна громадська організація, що має 137-літню історію, сталі інженерні традиції і активну громадянську позицію. НТСЕУ України об'єднує вчених, інженерів, економістів та інших фахівців, які працюють в галузі енергетики на підприємствах, в організаціях, наукових установах та навчальних закладах, компаніях і фірмах різної форми власності. Відповідно до чинного законодавства НТСЕУ зареєстрована Міністерством юстиції України як громадське об'єднання вчених і спеціалістів із статусом всеукраїнського. Діяльність Центрального правління Спілки поширюється на всю територію України. Статутні задачі Спілка здійснює за рахунок членських внесків і надходжень на проведення науково-технічних заходів згідно щорічних зведених Планів в галузі енергетики. Співпрацює з органами законодавчої та виконавчої влади, іноземними та міжнародними громадськими об'єднаннями. НТСЕУ є членом Громадських Рад при Міненергосувгілля, НКРЕКП, Національній екологічній ради України, акредитована при Комітеті Верховної Ради України з питань ПЕК та ін.

НТСЕУ із залученням провідних фахівців різних галузей знань та сфер діяльності готує рекомендації органам законодавчої і виконавчої влади України з науково-технічних проблем енергетики та формування енергетичної політики держави, розробляє відповідні концепції, програми та альтернативні енергетичні проекти, сприяє обміну знаннями та підвищенню кваліфікації працівників галузі (проводить конференції, симпозіуми, семінари, громадські обговорення тощо), здійснює незалежну експертну оцінку відомчих рішень, організує вивчення громадської думки щодо актуальних проблем розвитку енергетики. Спілка щомісячно здійснює інформаційно-аналітичне дослідження стану і перспектив розвитку ПЕК у форматі «ЕНЕРГОІНФОРМ-ІНФОРМЭНЕРГО».

Вшановуємо енергетиків та електротехніків усіх поколінь, зусиллями яких створено потужний енергетичний комплекс нашої держави, і тих, хто сьогодні працює в галузі енергетики

Урочисті збори членів Науково-технічної спілки енергетиків та електротехніків України

Віце-президенти НТСЕУ:

Дупак Олександр Сергійович
Голова Виконкому НТСЕУ,
Заслужений енергетик України

Кириленко Олександр Васильович
Академік-секретар Відділення ФТПЕ
НАНУ, академік НАН України,
Заслужений діяч науки і техніки України

Письменний Євген Миколайович
Декан ТЕФ НТУУ «КПІ», професор,
доктор технічних наук, Заслужений
діяч науки і техніки України

Почесні президенти НТСЕУ:

Семенюк Вілен Миронович
Міністр енергетики України
(1993-1995), директор з енергетичних
технологій та проектів ЕнКоГ

Шеберстов Олексій Миколайович
Міністр енергетики України
(1995-1999), генеральний директор
Енергетичної Консалтингової Групи

Лучников Володимир Андрійович
Заступник Міністра енергетики
України (1995-1998, 2007-2011)

Web-сайт: www.ntseu.net.ua

НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ» - 20 РОКІВ!

ВІТАЄМО!

ДП «НАЦІОНАЛЬНА АТОМНА ЕНЕРГОГЕНЕРУЮЧА КОМПАНІЯ «ЕНЕРГОАТОМ»

**НЕДАШКОВСЬКИЙ
ЮРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ**

**Президент
ДП «НАЕК «Енергоатом».
Почесний енергетик України.**

Народився Ю. Недашковський в м. Києві. У 1983 р. закінчив Одеський політехнічний інститут за спеціальністю «Атомні електричні станції і установки». Майже всю свою трудову діяльність присвятив атомній енергетиці. Єдиний відривок часу (з вересня 2012 р. по березень 2014 р.), коли «режим Януковича» усунув від роботи високопрофесійних і порядних людей, він був безробітним і брав активну участь у Революції Гідності.

У березні 2014 р. Юрій Олександрович вчетверте був призначений президентом ДП «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом». Загалом, починаючи з 2000 р. (з трьома перервами), він більше одинадцяти років очолює «Енергоатом», що є найпотужнішим виробником електроенергії в Україні. Сьогодні частка атомної енергетики становить 55% в енергетиці України, а в окремі напружені осінньо-зимові періоди – перевищувала 60 відсотків.

У 2016 році НАЕК «Енергоатом» очолила загальний рейтинг прозорості корпоративної звітності серед 100 найбільших приватних та державних компаній України. Вона стала першою в Україні енергогенеруючою компанією, що сертифікувала систему управління за трьома міжнародними стандартами EN ISO 9001:2008, EN ISO 14001:2004 та BS OHSAS 18001:2007. Під керівництвом Ю. Недашковського в Компанії здійснюється надзвичайно важлива робота з підвищення рівня безпеки українських АЕС шляхом реалізації заходів Комплексної (зведеної) програми підвищення рівня безпеки енергоблоків АЕС України.

Ю. Недашковський приділяє значну увагу розвитку міжнародного співробітництва Компанії. Під час його керівництва Компанія закріпила своє лідерство та набула членства у впливових міжнародних організаціях (WANO, WNA, EUR, ENISS, FORATOM), долучилася до участі в Ініціативі Групи семи «Глобальне партнерство проти розповсюдження зброї та матеріалів масового знищення», до міжнародних проектів INPRO, бере активну участь у проекті IFNEC – Міжнародному форумі співпраці у галузі ядерної енергетики та розширила співпрацю з провідними енергетичними компаніями світу.

З початку 2015 р. поновлено співпрацю з компанією Holtec International зі спорудження в Україні Централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива. Під керівництвом Юрія Олександровича в Компанії започатковано пілотний проект «Енергетичний міст «Україна – Європейський Союз». Цей проект передбачає постачання електроенергії з Хмельницької АЕС до Польщі та інших країн ЄС, що зробить Україну потужним гравцем на енергоринку Європи.

ДП «НАЕК «Енергоатом» також є одним із найбільших в Україні платників податків, обсяг яких стабільно зростає. Так, у 2016 р. було сплачено податків різних рівнів на суму 8,6 млрд гривень. Це найбільша сплата за останні десять років.

З початку російської агресії на Сході нашої країни колективом, який очолює Юрій Недашковський, сплачено близько 200 млн грн військового збору на підтримку Збройних Сил України. Також Ю. Недашковський як керівник підприємства, що має стратегічне значення для держави, сприяє здійсненню допомоги в матеріально-технічному оснащенні військових частин, які забезпечують фізичний захист АЕС. Юрій Олександрович своїм особистим прикладом сприяв тому, що в «Енергоатомі» набув великої потужності волонтерський рух.

Юрій Недашковський - відомий у світі фахівець-атомник, входить до складу Ради керуючих ВАО АЕС, очолює Український ядерний форум, який набув асоційованого членства у європейському Форатомі (FORATOM), постійно залучається до складу експертних комісій та комітетів, пов'язаних з безпекою АЕС тощо.

65 РОКІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

ВІТАЄМО!

**КОРОВКІН
ВОЛОДИМИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ**

**Заслужений енергетик України. Заступник голови
Громадської ради при Міністерстві енергетики та
вугільної промисловості. Віце-президент Українського
ядерного товариства. Дійсний член Академії інженерних
наук України. Технічний експерт атомно-енергетичного
комплексу за рішенням Міжнародного союзу
ветеранів атомної енергетики та промисловості
(з 2014 р.). За рішенням Будапештської асамблеї
WANO входить до списку 6 кращих у світі операторів
атомно-енергетичного комплексу.**

**Удостоєний багатьох нагород, зокрема: орденів
Трудового Червоного Прапора (1971), Жовтневої революції
(1982), Дружби народів Російської Федерації (1997),
«За заслуги» III ступеня (1998), Ярослава Мудрого V
(2004) та IV (2009) ступенів, святого Володимира (1999),
преподобного Іллі Муромця (2004), Миколи Чудотворця (2002).**

**У здобутку – медаль «За трудову доблесть» (1966),
медаль Франції «За динамізм у промисловості та
комерційній діяльності, особисті заслуги у стратегічному
управлінні підприємства» (1998), золота медаль «За
заслуги у підвищенні безпеки атомних станцій» (2005),
нагорода міжнародної програми «Earthmaker» (1998).**

Корифей ядерної енергетики Володимир Олександрович Коровкін здобув величезний авторитет в Україні та за кордоном. Єдиний у Європі керівник, який 29 років незмінно очолював ядерний об'єкт – Рівненську атомну електростанцію, на якій організовував будівництво та експлуатацію п'яти (!) енергоблоків.

Народився 25 лютого 1930 р. у с. Лужки Іванівської області (РФ). Закінчив Іванівський енергетичний інститут. Трудову діяльність молодий інженер-теплоенергетик розпочав у 1952 р. на атомному комбінаті «Маяк». Упродовж 1953 – 1973 рр. працював на ТЕЦ Сибірського хімічного комбінату, який уособлював усе передове в атомній науці і техніці. Починав звичайним інженером, пройшов усі виробничі щаблі до посади директора ТЕЦ. На початку 1970-х рр., коли ядерна енергетика набирала обертів, професіоналу, зрілому керівнику Володимир Коровкін запропонували очолити Західно-Українську АЕС (Рівненська АЕС).

Безпека та надійність у пріоритеті електростанції, курс на модернізацію обладнання, задля продовження життя атомних блоків з роками принесли Рівненській АЕС міжнародну повагу та авторитет. Високий рівень безпечної експлуатації станції позитивно оцінюють місії МАГАТЕ, високодосвідчених фахівців цінують у багатьох країнах світу.

Досвід, знання, масштабність мислення Володимира Олександровича повною мірою були затребувані у ДП НАЕК «Енергоатом» на посаді віце-президента з капітального будівництва (2002–2005) для пуску енергоблоків № 4 ВП «Рівненська АЕС» та № 2 ВП «Хмельницька АЕС». Об'єкти введені в експлуатацію в строк і з найменшими затратами. Володіючи беззаперечним авторитетом висококласного професіонала та блискучого організатора, був обраний міським головою Кузнецовська (2006–2010). В. Коровкін – постать із ядерним серцем справжнього атомника, про це в першу чергу свідчать пройдений шлях та зроблені справи.

Під час виступу на презентації

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

ДРОБОТ СЕРГІЙ АНАТОЛІЙОВИЧ

Генеральний директор ДК «Ядерне паливо». Відмінник енергетики України. Член науково-технічної ради Міністерства енергетики та вугільної промисловості України.

Народився 9 травня 1977 р. У 2000 р. закінчив Київський інститут внутрішніх справ при Національній академії внутрішніх справ України за спеціальністю «Правознавство». З 2002 по 2014 рр. працював у державному підприємстві «Східний гірничо-збагачувальний комбінат», яке є єдиним в Україні підприємством, що здійснює видобуток уранової руди й виробництво концентрату природного урану. У ДП «СхідГЗК» С. А. Дробот пройшов шлях від юриста до заступника генерального директора.

16 квітня 2014 р. розпорядженням Кабінету Міністрів України № 390-р С. А. Дробот призначений на посаду генерального директора ДК «Ядерне паливо». Його професійні знання, природні здібності та особисті ділові якості спрямовані на розвиток, зміцнення та захист інтересів державних підприємств атомно-промислового комплексу країни.

Працівники ДК «Ядерне паливо»

Державний концерн «Ядерне паливо» створено відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2008 р. № 650. Учасниками Концерну є державні підприємства: «Східний гірничо-збагачувальний комбінат», «Смоли» і «Український науково-дослідний та проектно-розв'язувальний інститут промислової технології».

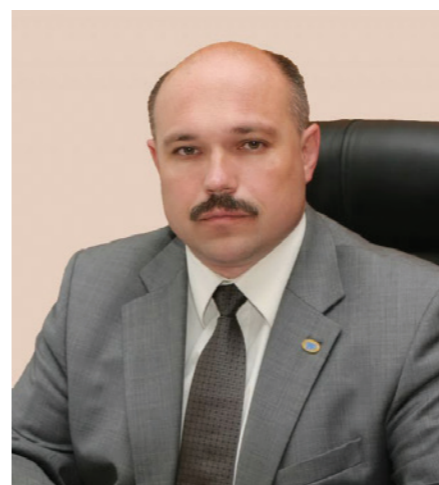
Державний концерн «Ядерне паливо» є акціонером АТ «Міжнародний центр із збагачення урану» (10% акцій), ПрАТ «Завод з виробництва ядерного палива» (50% +1 акція), ТОВ «Науковий парк «Хімічні технології» (49% акцій).

Діяльність Концерну спрямована на вдосконалення управління атомно-промисловим комплексом, розвиток уранового та цирконієвого виробництва, створення власного виробництва елементів ядерного палива та потужностей з фабрикації тепловидільних збірок для енергоблоків вітчизняних атомних електростанцій, досягнення світового рівня конкурентоспроможності продукції і отримання прибутку від провадження виробничої, інвестиційної, комерційної, торговельної, фінансової, посередницької та іншої господарської діяльності.

Для забезпечення сучасного технологічного рівня уранового виробництва, розширення ринків збуту іонообмінних смол; залучення інвестицій у перспективні проекти з видобування і переробки уранових руд та створення виробництва ядерного палива Концерн розвиває співробітництво із світовими лідерами в цій галузі - підприємствами Республіки Казахстан, Республіки Вірменія, Китайської Народної Республіки, Республіки Франція, Федеративної Республіки Німеччина тощо.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО «СХІДНИЙ ГІРНИЧО-ЗБАГАЧУВАЛЬНИЙ КОМБІНАТ»

СОРОКІН ОЛЕКСАНДР ГЕННАДІЙОВИЧ

Генеральний директор ДП «СхідГЗК». Кандидат економічних наук, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки. Нагороджений Почесними грамотами Міністерства палива та енергетики України, знаком «Шахтарська слава» III ступеня, пам'ятною медаллю «За вагомий внесок у розвиток Дніпропетровської області».

У серпні 2016 року Східний гірничо-збагачувальний комбінат відзначив своє 65-річчя. ДП «СхідГЗК» є членом всесвітньої ядерної асоціації WNA (World Nuclear Association). Це один з 28 уранових центрів світу, серед яких він знаходиться в першій десятці, а також є найбільшим у Європі. Єдине в Україні підприємство, що забезпечує видобуток природного урану і виробництво його оксидного концентрату.

У складі СхідГЗК – Інгульська, Смолінська, Новокосянтинівська уранові шахти, гідрометалургійний, ремонтно-механічний і Дніпродзержинський хімічний заводи, близько 20 допоміжних підрозділів. Використовуючи традиційні і прогресивні технології видобутку урану, шахти видобувають до мільйона тонн руди на рік. Будується Новокосянтинівська шахта – майбутнє комбінату і ключовий об'єкт атомної промисловості країни. Вона відпрацьовує найбільше родовище уранової руди в Європі.

СхідГЗК – це також виробництво сірчаної кислоти, гафній-нікелевої лігатури, це діючий сучасний комплекс технологічного супроводу всього виробничого процесу. Щорічно понад 700 млн гривень податків підприємство сплачує до бюджетів різних рівнів. Діє потужна соціальна інфраструктура не тільки для працівників комбінату, а й жителів міст, селищ за місцем розташування підприємств, фізкультурно-оздоровчі комплекси, палац культури, спортивні та дитячі майданчики, оздоровчі бази.

Сьогодні ДП «СхідГЗК» забезпечує до 40% потреб в урані українських атомних станцій. Але високопрофесійний колектив ставить перед собою стратегічну мету – 100% забезпечення потреб вітчизняної ядерної енергетики в урановій сировині.

У лютому 2017 року свій 50-річний ювілей відзначила Інгульська шахта ДП «СхідГЗК» – найбільший з підрозділів підприємства. Шахта розташована на Кіровоградському майданчику та є одним з лідерів промислового сектору області. За період з 1967 по 2017 рр. видано гірської маси 14,4 млн куб. м (37,9 млн т), відвантажено товарної руди – 28,3 млн т, пробурено 6,6 млн м свердловин, пройдено 460 км гірських виробок.

2017 рік ювілейний і для Смолінської шахти ДП «СхідГЗК», в квітні вона відзначатиме 45-річчя. Шахта відпрацьовує Ватутінське родовище уранової руди, розташоване в Кіровоградській області. З 1972 по 2017 рр. пройдено 267 км гірських виробок, пробурено 5,6 млн м експлуатаційних та 625,9 тис. м розв'язувальних свердловин, «на гора» видано 22,7 млн тонн уранової руди. Шахта за допомогою комплексу «Алтай» здійснила переробку відвалів забалансових руд об'ємом більш як 6 млн тонн.

Цьогоріч 65-річчя відзначила профспілкова організація ДП «СхідГЗК». Нинішній ювілей – це шлях спільної діяльності профспілкової організації та керівництва СхідГЗК по становленню дружного, міцного, впевненого в собі колективу.

Високий професіоналізм, майстерність, віра кожного працівника в свої сили, при надійному захисті і підтримці профспілкової організації в соціальному партнерстві з керівництвом підприємства, дозволяють з оптимізмом дивитися в майбутнє.

ЛІСНІЧЕНКО ВОЛОДИМИР АНАТОЛІЙОВИЧ

Генеральний директор ВП «Южно-Українська АЕС» ДП НАЕК «Енергоатом». Депутат Миколаївської обласної ради. Нагороди: Почесні Грамоти – Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, ДП НАЕК «Енергоатом», міського голови та міськвиконкому м. Славутич; нагрудні знаки – «Почесний енергетик України», «Відмінник енергетики України» «Відмінник атомної енергетики» ДП НАЕК «Мінпаливенерго України; медалі – міськвиконкому «20-річчя м. Славутич», «130-річчя НТСЕУ»; Відзнаки – «За особистий внесок в розвиток міста Славутич» та «За вагомий внесок в розвиток атомної енергетики» ДП НАЕК «Енергоатом».

Народився на Миколаївщині. Професійну освіту здобув у Одеському політехнічному інституті за спеціальністю «Атомні електричні станції і установки».

Весь трудовий шлях В. Ліснеченка пов'язаний з ядерною галуззю. Кар'єру атомника розпочинав з посади майстра турбінного цеху Прип'ятського монтажного управління тресту «Южтеплоенергомонтаж». Працював у Одеській теплоелектроцентралі, на Чорнобильській атомній станції. До призначення на посаду генерального директора ВП ЮУАЕС очолював колектив відокремленого підрозділу НАЕК «Енергоатом» «Атомремонтсервіс».

35 РОКІВ ЮЖНО-УКРАЇНСЬКІЙ АЕС

Южно-Українська атомна електростанція – провідне енергетичне підприємство України. Будівельні роботи зі зведення ЮУАЕС були розпочаті в 1975 році. Перший енергоблок введений в експлуатацію 31 грудня 1982 р. В жовтні 1996 р. – ЮУАЕС як відокремлений підрозділ (ВП ЮУАЕС) увійшла до складу Державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» (ДП НАЕК «Енергоатом»), яка об'єднала всі атомні електростанції України.

В. Ліснеченко:

«Основним нашим завданням завжди було і залишається безперебійне виробництво електроенергії з чітким дотриманням ядерної, радіаційної та екологічної безпеки. І всі ці роки ми її виконуємо. Наше підприємство на сьогоднішній день є одним з ключових гравців на ринку виробництва електроенергії. Щорічний наш внесок у виробництво енергії України становить від 16 до 20 мільярдів кіловат-годин. Приміром, у 2015 р. ми виконали виробничий план на 103,8%. Це чверть від обсягу, який виробляють усі атомні станції України. У числі головних наших досягнень останніх років, в першу чергу, хочу назвати продовження терміну експлуатації двох енергоблоків. Досвіду продовження виробничого життя реакторів ВВЕР-1000 українські атомники до нас не мали. Ми в цій справі стали першопрохідцями.

Якщо продовжити розмову про здобутки Южно-Українського енергокомплексу за 20 років існування НАЕК, хочу згадати також пуск першої черги Ташлицької ГАЕС у складі двох гідроагрегатів. Перша машина була підключена до єдиної енергосистеми України в 2006 р. До речі, в грудні 2016 р. наш колектив відзначив 10-річчя цієї події.

Я щиро переконаний, що унікальний енергокомплекс на Південному Бузі має великі перспективи. І моя впевненість ґрунтується на тому, що потенціал нашого майданчику сьогодні використаний не повною мірою, а значить, нам є куди розвиватися в майбутньому».

На Южно-Українській АЕС завершила роботу місяця технічної підтримки ВАО АЕС

ОСТАПОВЕЦЬ ОЛЕКСАНДР АНАТОЛІЙОВИЧ

Генеральний директор
ВП «Запорізька АЕС»

Народився в селі Колки Дубровицького району Рівненської області. У 1998 р. закінчив «КПІ» (тепло-енергетичний факультет за спеціальністю «Атомні станції і установки»). Професійну діяльність розпочав оператором реакторного цеху №2 ВП «Рівненська АЕС». За короткий термін пройшов всі щаблі оперативної роботи і в 2009 р. призначений начальником зміни третього і четвертого енергоблоків. У грудні 2009 р. – начальник відділу підготовки оперативного персоналу. З 2012 р. – заступник начальника центру з навчально-методичної роботи навчально-тренувального центру ВП «Рівненська АЕС». У 2013 – 2015 рр. – начальник відділу кадрів. З червня 2015 р. – заступник генерального директора з персоналу ВП «Рівненська АЕС». З листопада 2016 р. – генеральний директор ВП «Запорізька АЕС».

40 РОКІВ З ЧАСУ ПРИЙНЯТТЯ ПОСТАНОВИ ПРО БУДІВНИЦТВО ЗАПОРІЗЬКОЇ АЕС

ВІТАЄМО!

Запорізька АЕС (ЗАЕС) розташована у степовій зоні України на березі Каховського водосховища. Це найбільша в Європі і в Україні атомна електростанція. Рішення про її будівництво було прийняте у 1978 р. У 1981 р. розпочалося поетапне спорудження блоків станції. Протягом 1984-1987 рр. введено в експлуатацію чотири енергоблоки. У 1989 р. почав функціонувати п'ятий енергоблок, а шостий – лише у 1995 році, після скасування мораторію на будівництво ядерних об'єктів в Україні.

Нині ЗАЕС – сучасне високотехнологічне підприємство, потужний постачальник електроенергії в Україні. Щороку станція генерує 40-42 млрд кВтг електроенергії, що становить п'яту частину загальнорічного виробництва електроенергії в державі та половину її виробництва на українських атомних станціях.

На Запорізькій АЕС, першій серед атомних станцій України з реакторами типу ВВЕР, споруджено сухе сховище відпрацьованого ядерного палива (ССВЯП). Технологія запорізького ССВЯП базується на зберіганні відпрацьованих паливних збірок у вентильованих бетонних контейнерах, розташованих на майданчику в межах атомної станції. Промислову експлуатацію ССВЯП розпочато 10 серпня 2004 р. Також на Запорізькій АЕС уперше в СНД введено в роботу інформаційно-вимірну систему «Кільце». Система призначена для постійного контролю за радіаційною ситуацією на проммайdanчику атомної станції, у санітарно-захисній та 30-кілометровій зонах спостереження за усіх режимів роботи, а також у разі проектних і позапроектних аварій або зняття блоків з експлуатації.

ВП «РІВНЕНСЬКА АЕС»

**ПАВЛИШИН
ПАВЛО ЯРЕМОВИЧ**

Генеральний директор
ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

Павлишин Павло Яремович, генеральний директор ВП «Рівненська АЕС». Народився 8 квітня 1967 року у Красноярському краї (РФ). По завершенні служби в Збройних Силах і навчання в Одеському політехнічному університеті, у березні 1992 року був прийнятий на роботу оператором реакторного відділення реакторного цеху № 2 Рівненської АЕС. Працював інженером з експлуатації реакторного устаткування реакторного цеху № 2, провідним інженером з керування реактором РЦ № 2.

З 1998 року – на керівних посадах: начальник зміни РЦ № 2, заступник начальника навчально-тренувального центру (НТЦ), начальник НТЦ, заступник головного інженера з експлуатації блоків № 3, 4, заступник головного інженера з підготовки персоналу – начальник НТЦ. З червня 2012 року – генеральний директор ВП «Рівненська АЕС».

Енерговелет

Рівненська атомна електростанція – одна з чотирьох діючих АЕС України та найбільше підприємство області. Щорічно електростанція генерує близько 19 мільярдів кіловат-годин електроенергії до об'єднаної енергосистеми країни та перераховує до місцевих бюджетів понад 23 млн грн соціально-економічної компенсації ризику населення зони спостереження РАЕС. Найголовнішим пріоритетом діяльності є безпечне виробництво екологічно чистої теплової та електричної енергії.

Пріоритет – безпека

Безпечна експлуатація АЕС завжди була і є безумовним пріоритетом діяльності РАЕС, що відповідає положенням Конвенції про ядерну безпеку, яка була ратифікована Законом України від 17 грудня 1997 року. На даний час на РАЕС реалізується Комплексна (зведена) програма підвищення рівня безпеки енергоблоків атомних електростанцій (КзПБ), яка затверджена КМУ та розрахована на період до 2020 року. Всього для РАЕС передбачено виконання 206 заходів КзПБ, з яких 75 уже виконано. У 2017 році заплановано виконати 19 заходів. У рамках КзПБ також виконується комплекс заходів «Національного плану дій за результатами «стрес-тестів», так званих «постфукусійських» заходів.

Виконання усіх заходів КзПБ є умовою продовження терміну експлуатації діючих атомних енергоблоків. Продовження терміну експлуатації, за умови доведення рівня їх безпеки до загальносвітового, є визнаною практикою та дозволяє зберегти існуючий рівень енергогенерації в Україні. На енергоблоці № 3 РАЕС, проектний термін експлуатації якого спливає у грудні 2017 року, у рамках КзПБ заплановано виконати 96 заходів. Для продовження терміну експлуатації на РАЕС реалізується відповідна Програма продовження терміну експлуатації (ПТЕ), складовою частиною якої є виконання заходів КзПБ.

Екологія

На промисловому майданчику Рівненської атомної електростанції, у санітарно-захисній зоні, зоні спостереження (30-кілометрова зона) при всіх режимах роботи станції проводиться безупинний автоматизований контроль радіаційної обстановки (АСКРО). Автоматизованим радіаційним моніторингом охоплено територію площею 3 тисячі км², де проживає 130 тисяч мешканців у 90 населених пунктах. На РАЕС функціонує система сейсмічного моніторингу, де використовується новітня для українських АЕС технологія фіксації коливань земної кори. Дана система є інформаційним інструментом, що вивчає джерела можливих місцевих землетрусів та прогнозує їх з метою оцінки сейсмічної стійкості будівель, споруд та обладнання Рівненської АЕС. АСКРО інтегрована також з європейською системою прогнозування наслідків радіаційних

Рівненська АЕС

Блочний щит керування блоку № 2

Енергоблок № 3

Виконання ремонту турбогенератора ТГ-5

аварій RODOS, що дозволяє оперативно відслідковувати та реагувати на ядерні події в країні та світі, а також отримувати рекомендації для служб аварійного реагування та цивільного захисту. РАЕС є учасницею міжнародного екологічного проекту, суть якого полягає у наданні місцевим аграріям сировини для меліоративних робіт. Шлам, що утворюється у процесі діяльності РАЕС – ефективний меліорант для підвищення урожайності земель регіону.

Стратегічні проекти

Пріоритетним для РАЕС став проект будівництва високовольтної лінії електропередачі «РАЕС – підстанція «Київська».

У рамках будівництва ЛЕП на ВРП-750 кВ РАЕС проведено реконструкцію для можливості підключення лінії до електростанції. Введення у грудні 2015 року новозбудованої ЛЕП-750 кВ сприяло зменшенню диспетчерських обмежень електростанції, підвищило спроможність видачі потужності з шин РАЕС, дозволило передавати електроенергію до енергодефіцитних регіонів, що, в свою чергу, підвищило надійність роботи усієї об'єднаної енергосистеми країни.

Також важливим для РАЕС є будівництво комплексу радіоактивних відходів, що споруджується спільно з Єврокомісією. Введення комплексу в дію у 2018 році поставить поводження з РАВ на РАЕС на якісно новий рівень.

Підготовка персоналу

Для підвищення професійних якостей працівників, формування навичок безпечної і надійної експлуатації АЕС, дотримання принципів культури безпеки проводиться професійне навчання персоналу, яке здійснює спеціалізований структурний підрозділ РАЕС – навчально-тренувальний центр (НТЦ) та ПТУ. НТЦ оснащений двома повномасштабними тренажерами ПМТ-440 та ПМТ-1000. Основними принципами підготовки є культура безпеки, використання міжнародного досвіду, системність і безперервність у навчанні.

Міжнародне партнерство

Метою міжнародного співробітництва є підвищення рівня безпеки та надійності роботи діючих енергоблоків, розвиток ділового і культурно-спортивного співробітництва із зарубіжними компаніями. Основний напрям співробітництва – реалізація проектів програми TACIS, ІСЯБ та інших програм міжнародної технічної допомоги, а також співпраця з міжнародними організаціями, такими як МАГАТЕ та ВАО АЕС.

На Рівненській АЕС неодноразово проводились місії МАГАТЕ та ВАО АЕС з перевірки стану експлуатаційної безпеки. Міжнародні експерти, які брали в них участь, підтвердили – стан безпеки електростанції та кваліфікація персоналу відповідають усім сучасним міжнародним вимогам. Восени 2016 року на Рівненській АЕС пройшла перша в історії ВАО АЕС обмінна партнерська перевірка експертами Паризького центру. Підсумки перевірки підтвердили високий рівень безпеки атомної електростанції та прагнення персоналу вдосконалювати свій професіоналізм. Проводиться реалізація проекту програми TACIS зі створення комплексу з переробки твердих радіоактивних відходів та підпроекту програми «Інструмент співробітництва в області ядерної безпеки» «Удосконалення процесів управління інформацією про конфігурацію обладнання діючих АЕС».

Робота з громадськістю

Подальший розвиток атомної енергетики України можливий за умови позитивного ставлення до неї громадськості. Робота з громадськістю на РАЕС заснована на засадах відкритості та доступності. Просвітницький характер має робота з учнівською молоддю, студентами, викладачами. Під гаслом соціального партнерства проводиться робота з населенням зони спостереження РАЕС, зокрема депутатами місцевих органів самоврядування у форматі «Дні депутата на РАЕС», під час яких організуються зустрічі з керівництвом та спеціалістами електростанції.

Інформування громадськості про діяльність РАЕС проводиться через веб-сайт РАЕС, соціальні мережі, корпоративну газету, телебачення та радіо. Для підвищення ефективності роботи з населенням у місті-супутнику функціонує інформаційний центр РАЕС «Полісся».

Соціальні стандарти

Соціально-трудові гарантії працівників РАЕС регламентуються Колективним договором між адміністрацією та трудовим колективом ДП «НАЕК «Енергоатом», який визнаний найкращим в Україні.

У місті-супутнику діють об'єкти соціальної сфери РАЕС – Палац культури, плавальний басейн, реабілітаційно-спортивний комплекс, боксерський клуб, стрілецький тир, тенісні корти, зали важкої атлетики, аеробіки та греко-римської боротьби, дитячо-юнацька спортивна школа, а на озері Білому – реабілітаційно-оздоровчий комплекс.

Вітаємо з ювілеєм! МУЛЯР ГРИГОРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Президент Українського ядерного товариства. Директор з кадрів та соціальних питань державного підприємства «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

Народився 8 липня 1957 року в с. Теліженці Старосинявського району Хмельницької області. В 1979 році закінчив Севастопольське вище військово-морське інженерне училище (фізико-енергетичні установки, військовий інженер-механік, диплом з відзнакою). В 1993 році – Військово-Морську академію, м. Санкт-Петербург (інженерна, оперативно-тактична, енергетичні системи кораблів, офіцер з вищою військовою освітою). В 1997 році закінчив Вищі академічні курси Національної академії оборони України.

Відзнаки: медалі «За боевые заслуги» (1989 р.), «За військову службу Україні» (Указ Президента України від 20.08.2000 р.).

Трудова діяльність: Курсант Севастопольського вищого військово-морського інженерного училища; Командир турбінної групи 1 дивізіону БЧ-5 великого атомного підводного човна К-387, Північного флоту ВМФ СРСР; Командир 1 дивізіону БЧ-5 великого атомного підводного човна К-371, Північного флоту ВМФ СРСР; Командир електромеханічної бойової частини великого атомного підводного човна К-495, Північного флоту ВМФ СРСР; Помічник-заступник начальника електромеханічної служби дивізії атомних підводних човнів, Північного флоту ВМФ СРСР; Слухач Військово-Морської академії; Начальник відділу управління кораблебудування і озброєння Військово-Морських Сил України; Заступник начальника управління кораблебуду-

вання і озброєння Військово-Морських Сил Збройних Сил України; Старший інспектор Військово-Морських Сил Збройних Сил України Генеральної військової інспекції при Президентові України; Головний консультант відділу по роботі Міністерства оборони України управління з питань діяльності військових формувань Головного управління з питань судової реформи, діяльності військових формувань та правоохоронних органів Адміністрації Президента України; Старший консультант відділу воєнної політики Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України; Генеральний директор приватного акціонерного товариства «Спільне українсько-казахстансько-російське підприємство з виробництва ядерного палива»; Начальник відділу організаційно-протокольного забезпечення Управління забезпечення діяльності Міністра Міністерства енергетики та вугільної промисловості України; Директор Департаменту з питань ядерної енергетики та атомно-промислового комплексу Міністерства енергетики та вугільної промисловості України; Радник президента ДП «НАЕК «Енергоатом»; Директор з кадрів та соціальних питань ДП «НАЕК «Енергоатом».

АТОМПРОФСІЛКА – 25! Вітаємо!

**МАТОВ
ВАЛЕРІЙ
ОЛЕКСІЙОВИЧ**
Голова
Атомпрофспілки

**ЛИЧ
ОЛЕКСІЙ
ВАСИЛЬОВИЧ**
Заступник голови
Атомпрофспілки

**ПРУДНИКОВ
ПАВЛО
ВІКТОРОВИЧ**
Заступник голови
Атомпрофспілки

Атомпрофспілка України: Енергія соціального спрямування і захисту людини праці

Дорогі односпілчани!

Щиро вітаю зі знаменною датою – 25-річчям від дня заснування Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України. Становлення і розвиток багатотисячної і багатопрофільної на сьогодні організації відбувалося у надзвичайно складних умовах трансформації суспільства, невдовзі після здобуття Україною незалежності. Соціальні надбання профспілки як принципового і наполегливого, найбільш організованого і послідовного виразника та захисника інтересів людини праці, її авторитетність і впливовість стали можливими завдяки професіоналізму, таланту, ініціативності і стійкості патріотів-засновників, самовідданих і відповідальній роботі лідерів профспілки та їхніх профколективів на місцях і в центрі, кожного конкретного члена профспілки – ветеранів і молодих її учасників.

За чверть століття, сповненого усіляких подій і справ, радощів і турбот, Атомпрофспілка постійно підтверджувала життєспроможність, тверду позицію і потенційні можливості в обстоюванні честі і гідності працівників, у піднесенні на рівень сучасних вимог внутрішньоспілкової демократії, зміцненні організаційно-фінансової структурованості, посиленні роботи власне виборних профпрацівників та активу з виконання статутних вимог, здійснення практичних заходів для втілення у життя положень базового закону України про профспілки.

Атомпрофспілка від початку створення постійно і наполегливо привертає увагу органів державної влади й управління до стану справ у стратегічно важливих сферах виробництва – ядерній енергетиці та атомній промисловості, усіма методами впливу й надалі добиватиметься від вищих гілок влади країни втілення державної політики, спрямованої на подальшу стабілізацію і розвиток вітчизняного атомно-енергетичного комплексу, гарантування безпеки його об'єктів, забезпечення продуктивної зайнятості, підвищення життєвого рівня працівників і членів їхніх сімей.

Уся історія профспілки пронизана постійною готовністю боротися за соціальну справедливість, оперативно реагувати на нові виклики і больові точки, організовувати масові акції протесту задля блага наших спілчан. Це як укорінена традиція, яка неодмінно продовжуватиметься! Так, Атомпрофспілка України, зважаючи на колективний досвід, мудрість і молодість, єдність і солідарність у боротьбі за людські цінності, – завжди була і є на крок попереду. І така висока місія і велика відповідальність зобов'язує нас до подальших спільних перемог!

Шановні друзі, соратники! З нагоди свята нашої великої профспілкової родини висловлюю глибоку вдячність за щоденну активність і вірність своєму покликанню захищати людину праці і пишатися цим. Сердечна шана ветеранам, які багато сил віддали розбудові профспілки, вдосконаленню її діяльності. Бажаю всім міцного здоров'я, щастя, наснаги на нові добрі справи. Миру, достатку і злагоди вам, вашим сім'ям і всій нашій Україні!

Зі щирою повагою
Валерій МАТОВ,
Голова Атомпрофспілки України

50 РОКІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТАЄМО!

КУЦАН ЮЛІЙ ГРИГОРОВИЧ

Життєве кредо: «Розпочату справу доводити до кінця».

Заслужений енергетик України. Доктор технічних наук. Академік Академії технологічних наук України. Науковець. Заступник директора з наукової роботи Інституту проблем моделювання в енергетиці ім. Г. Є. Пухова НАН України. Громадський діяч, заступник Голови Громадської Ради – голова комісії з питань науково-технічного розвитку ПЕК. Заступник голови Національної екологічної ради України. Член Центрального правління НТСЕУ. Нагороджений Почесною грамотою Президії НАН України, медаллю ім. А. І. Дельвіга Російської науково-технічної спілки, медалями ім. Ю. В. Кондратюка, академіка М. К. Янгеля, академіка В. П. Глушкова та відомими нагородами: «Відмінник енергетики України», «Почесний енергетик України», «Заслужений енергетик СНД». Неодноразово відзначався дипломами Всеукраїнського конкурсу «Лідер паливно-енергетичного комплексу України».

Народився Ю. Куцан в с. Семиполки Броварського району Київської області. Після закінчення Київського індустріального технікуму працював на Київському комбінаті азбоцементних виробів слюсарем, майстром, механіком шиферного цеху. Вищу освіту здобув у Київському політехнічному інституті на факультеті радіоелектроніки, де отримав диплом за фахом інженера-електрика (1966). За розподілом направлений до Інституту електроварювання ім. Є. О. Патона НАН України, в якому пройшов шлях від молодого спеціаліста до начальника відділу.

На XXVI Міжнародній науково-технічній конференції

Керував проектами зі створення автоматизованого технологічного обладнання для електронно-променевого зварювання виробів нової техніки. Без відриву від виробництва закінчив аспірантуру при Київському політехнічному інституті та захистив кандидатську дисертацію (1974).

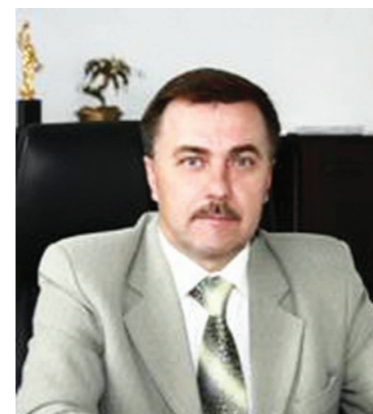
На засіданні Спеціалізованої вченої ради при Науково-дослідному інституті технології машинобудування (Москва) захистив докторську дисертацію (1992). На державній службі у Секретаріаті Верховної Ради України з 1999 р., займався підготовкою директивних документів в енергетичній сфері. У 2000 р. переведений до Центрального апарату Мінпаливенерго України на посаду начальника Управління науково-технічної політики та екології.

Під керівництвом Юлія Куцана розроблялись галузеві науково-технічні програми. У складі творчих колективів брав участь у розробці державних масштабних документів, одним із яких є «Енергетична стратегія України на період до 2030 року та подальшу перспективу». У 2001 р. Юлій Григорович обраний академіком та членом Президії Академії технологічних наук України (секція «Технології в енергетиці»). Того ж року обраний академіком Української академії наук. З 2007 р. очолював громадську раду при Мінпаливенерго України.

Юлій Куцан – член редколегій фахових журналів. Науковий керівник Міжнародних науково-технічних конференцій з актуальних питань розвитку енергетики України. Автор понад 200 наукових праць та більш ніж 30 авторських свідоцтв на винаходи.

Зустріч з президентом НАН України Б. Є. Патонем

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

ХОДАКІВСЬКИЙ АНАТОЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Заслужений енергетик України. Відмінник енергетики України. Почесний енергетик України. Лауреат Державної премії науки і техніки України. Кандидат економічних наук. Директор із забезпечення діяльності Науково-проектного центру розвитку Об'єднаної енергетичної системи України ДП «Національна енергетична компанія «Укренерго».

Народився: 18 вересня 1957 р. у с. Щорсівка Коростенського району Житомирської області. Освіта: Іртіський індустріальний технікум (1977 р.), Київський політехнічний інститут (1986 р.), Харківська державна академія міського господарства (1998 р.). Професійна діяльність: Коростенське підприємство електричних мереж ВАТ ЕК «Житомиробленерго» (пройшов трудовий шлях від електромонтера підстанції до директора підприємства); ДП «НЕК «Укренерго» (заступник директора з економіки, заступник директора з капітального будівництва, експерт з питань інвестицій та капітального будівництва, заступник директора з економіки та фінансів, директор Національної енергетичної компанії «Укренерго»). З 2013 р. – директор із забезпечення діяльності НПЦР ОЕС України ДП «НЕК «Укренерго».

Метою діяльності НПЦР ОЕС УКРАЇНИ є створення і реалізація сучасної науково – дослідної, проектно – вишукувальної, нормативно – технічної і технологічної основи функціонування Об'єднаної енергетичної системи (далі-ОЕС) України для забезпечення її планомірного та обґрунтованого розвитку з подальшою інтеграцією в європейську континентальну енергетичну систему ENTSO -E.

Основні напрями діяльності НПЦР ОЕС УКРАЇНИ:

Розроблення, запровадження та забезпечення реалізації єдиної технічної політики функціонування та розвитку ОЕС України; участь у розробленні проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів з питань розвитку ОЕС України; забезпечення виконання функцій головної організації зі стандартизації в електроенергетичній галузі шляхом здійсненням розробки, перегляду та організації прийняття і затвердження нормативно-технічної документації для потреб електроенергетики; виконання функцій головного проектувальника ОЕС України з організацією проектної діяльності для забезпечення потреб ДП «НЕК «Укренерго» при здійсненні заходів з технічного переоснащення; участь в розробленні концепції розвитку електроенергетичної галузі держави, енергетичної стратегії України, стратегії розвитку ДП «НЕК «Укренерго», інших документів відповідного характеру в сфері електроенергетики.

ВІП'ЯЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

**ГРИГОРУК
ІВАН АНТОНОВИЧ**

Перший Віце-президент Академії Енергетики України, академік. Почесний енергетик України. Відзначений медаллю «За заслуги в розвитку енергетики України», подяками: Організації Об'єднаних Націй, Національної Академії наук України, Академії Енергетики України, Національної Академії правових наук України, Науково-дослідного інституту інтелектуальної власності, Українського Науково-дослідного і Проектно-конструкторського інституту будівельних матеріалів та виробів, Української Ради винахідників і новаторів.

В 2000 р. закінчив Київський національний університет ім. Тараса Шевченка.

- 2001 – 2003 рр. Київський завод «РАДАР» – заступник начальника планово – економічного відділу;
- 2003 – 2006 рр. ТОВ «Аудиторська фірма «LucaPacioli – Audit» – заступник директора по зовнішньоекономічним зв'язкам з розвитку енергетики, промисловості та інфраструктурних проектів;
- 2003 – 2008 рр. Представництво «КАЗТРАНСГАЗ» в Україні – радник;
- 2005 – 2006 рр. В складі Міжнародної Робочої групи приймав участь в розробці проекту переорієнтації Хмельницької атомної електростанції в комплексі з ЛЕП 750 кВ на експорт електроенергії ХАЕС-Жешув (Польща);
- 2005 – 2008 рр. Представництво «КазМунайГаз» в Східній Європі – радник в Україні;
- 2006 – 2009 рр. Представництво «Чеські електричні заводи» (CEZ Ukraine) – радник;
- 2010 р. – по теперішній час. Академія Енергетики України – Перший Віце-президент, академік;
- 2012 р. ТОВ «Укр-Терм» – керуючий проектом будівництва теплоелектростанції потужністю 17 МВт;
- 2014 – 2016 рр. «Вінницяоблтеплоенерго» – радник

з енергетики та впровадження енергоефективності на виробництві;

- 2014 р. – по теперішній час. Держагентство з енергоефективності та енергозбереження – член Робочої групи по розробці проектів нормативно-правових актів з реалізації державної політики енергоефективності;
- 2014 р. – по теперішній час. «Center for Economic and Environmental Partnership» Inc. NY, USA – Повноважний представник в Східній Європі та Центральній Азії; СЕЕР вже понад 20 років успішно працює над реалізацією міжнародних проектів з розвитку енергетики, науковими дослідженнями з генерації чистої енергії, енергоефективності та екології. Основними партнерами є Фонд братів Рокфеллерів, Фонд Слоуена, Група Світового банку, Департамент енергетики США та ін.
- 2014 – 2015 рр. Voltage Vision Electrical Installation Works, LLC Dubai, United Arab Emirates – радник. Компанія спеціалізується на будівництві високовольтних магістральних та розподільчих ЛЕП, потужних електричних підстанцій, окрім того – будівництві та реконструкції електростанцій.
- 2015 – 2016 рр. Держагентство з енергоефективності та енергозбереження – член Робочої групи з розробки

На міжнародній конференції «Європейський енергетичний день»

В Українському кризовому медіа-центрі під час прес-конференції «Стан української енергетики: сьогодні та майбутнє»

принципів діяльності «Фонду енергоефективності та розвитку використання відновлювальних джерел енергії»;

- 2015 – 2016 рр. Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, Громадська Рада – член експертної комісії;
- 2016 р. – по теперішній час. Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України «Український Науково-дослідний і Проектно-конструкторський інститут будівельних матеріалів та виробів» – радник;
- 2016 р. – по теперішній час. Міністерство енергетики та вугільної промисловості України. Член Громадської Ради – заступник голови комісії з енергоефективності та розвитку відновлювальної енергетики, заступник голови комісії з міжнародного співробітництва;
- 2016 р. – по теперішній час. Чорнобильська атомна електростанція – член спільної робочої групи з визначення оптимальних напрямків реалізації проекту будівництва СЕС потужністю понад 100 МВт.
- 2017 р. – приймає участь в міжнародному консорціумі по реалізації та управлінні будівництва в Україні парку СЕС загальною потужністю понад 300 МВт.

За час професійної діяльності брав участь в 35 проєктах реконструкції, будівництва та модернізації об'єктів традиційної генерації й відновлювальної енергетики в Україні та за кордоном.

Автор понад 200 статей і публікацій в наукових збірниках «Держкомстатистики України», наукових вісниках «Державної Академії статистики, обліку і аудиту України», Чернівецького національного університету, в профільних наукових журналах і спеціалізованій літературі, інтернет – виданнях.

Співорганізатор, постійний учасник, доповідач на міжнародних науково-практичних конференціях, інвестиційних форумах, «круглих столах», а також національних і міжнародних прес-конференціях в області розвитку енергетики і енергоефективності, промисловості та інфраструктури.

З О. Семерак, В. Петруком та П. Крістенсоном (під час обговорення питань розвитку Чорнобильської зони)

Академія Енергетики України заснована в 2007 р. за ініціативою групи провідних вчених, фахівців та спеціалістів, що працюють в енергетичних напрямках різних галузей народного господарства України. Базою створення стали професійні об'єднання науковців та фахівців профільних відділень НАН України, Академії будівництва України, а також перших керівників та працівників реорганізованого Державного комітету України з енергозбереження, які створювали та напрацювали теоретичну та практичну базу функціонування Держкомітету та Державної інспекції України з енергозбереження.

Через своїх учасників АЕУ стала ініціатором та реалізатором багатьох проєктів і програм у сфері електро- і теплоенергетики, нафтогазового комплексу, енергоефективності і енергетичної безпеки України, розвитку сучасних технологій виробництва, транспортування і постачання енергії.

Ковальчук Юрій Георгійович

Президент Академії Енергетики України. Академік АБУ і УАН. Доктор технічних наук, професор. Почесний енергетик України. Нагороди: Знак пошани «Держкоменерго збереження», медаль «За заслуги в розвитку енергетики України», Орден громадської мужності, Почесна Грамота ВРУ «За особливі заслуги перед народом» та ін.

Засідання робочої групи із створення «Фонду енергоефективності» Агентство «Держенергоефективності»

З Ю. Ковальчуком та А. Кінахом (Торгово-промислова палата України)

60 РОКІВ В СФЕРІ ЕНЕРГЕТИКИ

ВІТАЄМО!

ТОМАШ
ЗОЯ ПАВЛІВНА

Громадський діяч. Заслужений енергетик України. Почесний енергетик України. Заслужений енергетик СНД. Почесний енергетик Республіки Казахстан, Республіки Беларусь. Лідер паливно-енергетичного комплексу. Перший заступник Голови правління ГО «Всеукраїнська рада ветеранів праці енергетики». Нагороди: Почесна Грамота Верховної Ради України (2004); медалі: «За доблестний труд» (1970), «1500 років м. Києву» (1982), «Ветеран труда» (1978), «Бронзовая медаль ВДНХ» (1980); Грамота ЦК «Укрелектропрофспілки» (2000), Почесні Грамоти Мінпаливенерго (2003, 2005), «Знак Пошани» (2006), «За активну профспілкову діяльність» (2007).

Трудову діяльність розпочала у 1957 р. Після закінчення КПІ в 1968 р. працювала начальником хімічного цеху Київської ТЕЦ-5. На той час Київська ТЕЦ-5 була найпотужнішою в Україні. Набутий професіоналізм та співпраця з фахівцями високої кваліфікації дали можливість їй успішно продовжити роботу на посаді головного хіміка Міненерго України. Співпрацюючи з вченими хіміками, енергетиками, металургами, Зоя Павлівна постійно вдосконалювала знання, що дозволило їй захистити дисертацію на тему: «Отримання ванадієвих концентратів із продуктів спалювання мазуту на ТЕС» і отримати звання кандидата технічних наук. Пізніше її запросили працювати в Раді старійшин енергетиків України. Робота з ветеранами, моральна та матеріальна допомога, організація їхньої участі у відкритті музеїв, пам'ятників, підготовка спецвипусків журналу, зустрічі з молоддю надихали на працю.

За ініціативи Зої Павлівни постійно проводились конференції, семінари, «круглі столи», зустрічі ветеранів енергетики з молодими спеціалістами. Як перший заступник голови правління ГО «Всеукраїнська рада ветеранів праці енергетики» та вчений секретар відділення «Енергетика, радіоелектроніка та машинобудування» Української Академії наук, З. П. Томаш постійно працює над вирішенням питань науково-технічного розвитку енергетичної галузі, сприяння соціальному захисту ветеранів енергетики України, а також залучення молоді до активної наукової діяльності. Впродовж 15 років проводиться щорічний конкурс «Молодь-енергетиці України». Дипломи учасників та переможців отримали біля 900 студентів і аспірантів.

Чергова відзнака

Вручення дипломів студентам НТУУ «КПІ»

У Верховній Раді України

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ — ВЕТЕРАНІВ ЕНЕРГЕТИКИ!

80-річний ювілей відзначають ветерани енергетики, члени Правління Громадської організації «Всеукраїнська Рада ветеранів праці енергетики» та Громадської Ради при Міненерговугілля України. Це знаменна дата, яка заслуговує поваги. Вітаємо всіх ювілярів та бажаємо міцного здоров'я, так як це найважливіше. Саме від здоров'я залежать і успіх, і життя загалом. Добрих і многих Вам літ!

С. Поташник

ДУПАК ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ

Громадський діяч. Заслужений енергетик України. Віце-президент, голова Виконкому Науково-технічної спілки енергетиків та електротехніків України. Почесний енергетик України. Член правління громадських організацій «ВРВПЕ» та «Українське ядерне товариство». Член Громадських Рад при Міненерговугілля і НКРЕКП України. Академік Міжнародної академії електротехнічних наук. В енергетиці з 1959 року. Трудову діяльність розпочав у РЕУ «Київенерго» інженером-конструктором. Один із засновників Ради старійшин енергетиків України (1975 р.).

КЕСОВА ЛЮБОВ ОЛЕКСАНДРІВНА

Заслужений діяч науки, академік Української академії національного прогресу. Професор кафедри теплоенергетичних установок теплових та атомних електростанцій (з 1994 р.). Завідувач кафедри ТЕУ Т та АЕС НТУУ КПІ (з 1996 р.). Має біля 200 друкованих праць, в т.ч. 3 монографії, 2 патенти, 12 авторських свідоцтв на винаходи, більше 30 методичних розробок для навчального процесу. Працює з аспірантами, маїстрами, пошукачами. Ініціатор проведення конкурсів «Молодь-енергетиці України».

МАТВИЄНКО ВАЛЕРІЙ ЄВГЕНОВИЧ

10 років очолює Раду старійшин енергетиків Донбасу. Заслужений та Почесний енергетик України почав свою трудову діяльність в 1957 р. інженером, ст. інженером, керівником лабораторії, заступником головного інженера. З 1968 р. по 1972 р. — головний інженер Макіївського підприємства електричних мереж «Донбасенерго», а з 1972 по 1987 рр. — директор об'єднаного Донецького підприємства електричних мереж «Донбасенерго». З 1992 по 1999 рр. очолював Донецькі Західні електричні мережі ВАТ «Донецькобленерго».

ПОДГАЄВСЬКИЙ ВАДИМ ВІТАЛІЙОВИЧ

В енергетиці з 1960 року. Працював на посадах начальника зміни котельного цеху Чернігівської ТЕЦ «Київенерго», черговим інженером та начальником котельного цеху. В 1968-1987 рр. — на Трипільській ДРЕС: заступником начальника КТЦ, начальником цеху налагоджування, КТЦ, виробничо-технічного відділу. На посаді головного інженера Вадим Віталійович працював в «Укренергокомплекті» та «Київенергоналадці». 1991-1993 рр. — технічний директор, заступник генерального директора «Укрінтеренерго», в 1993-1998 рр. — генеральний директор АТ «Енергобуд». 1998-2006 рр. — начальник відділу обладнання.

СКОРОБОГАТОВ ВІКТОР СЕРГІЙОВИЧ

В енергетиці з 1965 р. на посаді начальника відділу робітничого постачання Тресту «Південьенергомережбудівництво» м. Донецьк. У березні 1966 р. переведений начальником ВРП будівництва Криворізької ДРЕС, у лютому 1968 р. - начальником ВРП будівництва Трипільської ДРЕС та ТЕЦ-5 м. Києва. У 1972 р. - заступник начальника УРП у Міненерго УРСР. Займався організацією торгівлі та харчування на будівництві Харківської та Київської ТЕЦ — 5, Чорнобильської, Рівненської, Південно-Української, Хмельницької, Кримської, Чигиринської АЕС.

СОСЮКІН ЛЕОНІД МИКОЛАЙОВИЧ

Розпочав свою трудову діяльність в 1960 році. З 1964 р. до 1973 р. працював заступником начальника, начальником котельно-турбінного цеху, головним інженером Бурштинської ДРЕС РЕУ «Львівенерго». З січня 1973 р. працював головним інженером, а з 1974 р. по 1980 р. — першим заступником генерального директора-головним інженером Виробничого енергетичного об'єднання «Дніпроенерго». З 1980 р. Леоніда Миколайовича призначено на посаду генерального директора Виробничого енергетичного об'єднання «Київенерго». Учасник ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

ЯЦКЕВИЧ СТАНІСЛАВ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Заслужений та Почесний енергетик України працює в енергетичній галузі з 1959 року після закінчення Ново-Черкаського політехнічного інституту. Працював помічником машиніста котла, головним інженером Зміївської ДРЕС, головним інженером технічного управління Міненерго України. Зараз забезпечує плідну роботу у Всеукраїнській Раді ветеранів праці енергетики України та Громадській Раді при Міненерговугілля, допомагає вирішенню питань науково-технічного розвитку галузі.

ВІТАЄМО З 80-РІЧЧЯМ!

ЯЦКЕВИЧ СТАНІСЛАВ ВОЛОДИМИРОВИЧ

Заслужений енергетик України. Член Центрального правління НТСЕУ. Відповідальний секретар Громадської ради при Міненергівугілля України. Нагороди: Грамота Верховної Ради України, Почесна Грамота Мінпаливенерго України, медалі: «За доблесну працю», «1500 років м.Києву», «Ветеран праці», «Бронзова медаль ВДНХ», «Почесний енергетик України», «Заслужений енергетик СНД», «80-річчя ГОЕЛРО», «85-річчя ГОЕЛРО».

Народився в Запоріжжі у 1937 р. Дитинство минуло в селі Ганівка. Після війни разом з родиною переїхав до Кривого Рогу. По закінченні школи вступив на теплоенергетичний факультет Новочеркаського політехнічного інституту, де здобув професію інженера-теплоенергетика. В 1959 р. Станіслав Яцкевич став працювати на Придніпровській електростанції. Почав з робітничої спеціальності і доріс до начальника котлотурбінного цеху. Коли почалося будівництво Криворізької ТЕС-2, С. Яцкевичу запропонували посаду заступника начальника котлотурбінного цеху. За його безпосередньої участі було введено в дію 10 блоків. Згодом Станіслава Володимировича призначили заступником головного інженера найбільшої на той час теплової електростанції, де він працював до 1972 р. Потім перейшов на Зміївську ДРЕС головним інженером.

У 1980 р. його відправили працювати до Греції, де впродовж двох років працював над пуском блоку 300 МВт ТЕС «Кардія». Після повернення в Україну С. Яцкевич став працювати в Міністерстві головним інженером техуправління, а потім начальником управління. За його участі здійснювалися реконструкція котлів з переводом на спалювання палива за методом циркулюючого киплячого шару на Старобешевській ТЕС, впровадження технології роботи котлів з газоцилінговими екранами, в тому числі на Зміївській та Бурштинській ТЕС. Впровадження 3-ступінчастого методу спалювання вугільного пилу в камерних топках на Ладижинській ТЕС – це теж один із етапів його діяльності. Станіслав Володимирович керував впровадженням найновітніших технологій водно-хімічного режиму на електростанціях м. Києва - ТЕЦ-5, ТЕЦ-6 та інших.

С. В. Яцкевич і досі працює в Міністерстві, щедро передаючи досвід молодим працівникам, забезпечує плідну роботу в ГО «Всеукраїнська Рада ветеранів праці енергетики», допомагає вирішенню питань науково-технічного розвитку галузі. За його участю організуються та проводяться тематичні конференції, семінари та «круглі столи» із залученням вчених, фахівців - теплоенергетиків з розгляду сучасних проблем енергетичної галузі.

Під час засідання Громадської Ради Міненерго

На зборах Виконкому НТСЕУ

40 РОКІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТАЄМО!

ЗЕНЮК ОЛЕКСАНДР ЮРІЙОВИЧ

Член президії – виконавчий директор громадської організації «Асоціація «СІГРЕ-Україна». Радник міністра енергетики та вугільної промисловості на громадських засадах. Нагороджений Почесною Грамотою Кабінету Міністрів України, відзнаками – Міністерства палива та енергетики «Почесний енергетик України», Державної служби України «За сумлінну працю», НАЕК Енергоатом «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики України».

Народився у селі Іванків Київської області у сім'ї військовослужбовця. З 1972 р. навчався у Одеському політехнічному інституті за спеціальністю «атомні електричні станції і установки», входив до складу збірної інституту з легкої атлетики, був переможцем олімпіад з фізики серед студентів одеських вузів. Після закінчення ОПІ з відзнакою з 1977 по 1986 рр. працював у Технічному управлінні Міністерства енергетики і електрифікації України, а потім у новоствореному Управлінні по атомній енергетиці, останні 3 роки – начальником виробничо-технічного відділу. Приймав участь в організації і виконанні спільних робіт Міненерго, Мінвузу та Академії наук УРСР з атомної енергетики, роботі міжвідомчих комісій по новому обладнанню, приладам та системам для уніфікованих АЕС з реакторами ВВЕР-1000 та ВВЕР-440 (Рівненська, Запорізька, Кримська АЕС, Одеська АТЕЦ), у роботі груп керівництва пуском та комісії по фізпуску АЕС.

З 1986 по 1994 рр. працював на Чорнобильській АЕС заступником начальника виробничо-технічного відділу, начальником відділу зовнішніх зв'язків та нетрадиційних технологій. Займався питаннями безпечної експлуатації після аварії енергоблоків №1,2,3 Чорнобильської АЕС та об'єкту «Укриття», впровадженням заходів з підвищення їх безпеки, взаємодією з Держатомнаглядом, зовнішньо-економічною діяльністю та роботою із засобами масової інформації.

З 1994 по 2006 рр. працював у Державному комітеті України по використанню ядерної енергії, Міністерстві палива та енергетики; у 2006-2012 рр. - у Секретаріаті Кабінету Міністрів України (заступником та начальником підрозділу розвитку паливно-енергетичного комплексу); з 2012 по 2015 рр. - у Мінекономрозвитку України (заступником начальника управління розвитку промисловості). Приймав участь у розробленні та виконанні програм розвитку галузей паливно-енергетичного комплексу та промисловості. З 2015 р. по теперішній час – радник міністра енергетики та вугільної промисловості на громадських засадах, член президії – виконавчий директор громадської організації «Асоціація «СІГРЕ-Україна», яка виконує функції Українського Національного Комітету Міжнародної ради по великим енергетичним системам (CIGRE), займається питаннями розвитку енергетичної галузі.

Іноземна делегація на Чорнобильській АЕС

Українська делегація в Інституті урану (Лондон)

55 РОКІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТАЄМО!

**КЛЕПІКОВ
ВОЛОДИМИР БОРИСОВИЧ**

Відомий вчений, фахівець в області динаміки електромеханічних систем. Президент Української асоціації інженерів-електриків. Заслужений діяч науки і техніки України. Лауреат державної премії. Доктор технічних наук, професор. Завідувач кафедри «Автоматизовані електромеханічні системи» Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». Проректор ХПІ (1985-1995 рр.).

Закінчив Харківський політехнічний інститут в 1961 р. У 1972 р. захистив кандидатську дисертацію в області напівпровідникової перетворювальної техніки. Докторська дисертація «Динаміка електромеханічних систем з від'ємним в'язким тертям» в 1989 р. була кваліфікована Вченою Радою Московського енергетичного інституту як новий розділ теорії електроприводу.

Володимир Клепиков – ініціатор застосування нейронних мереж і генетичних алгоритмів для управління електромеханічними системами і автор перших в СНД робіт по даному напрямку. Керував виконанням та впровадженням науково-дослідних робіт по урядовій тематиці, планах МОН і НАН України, господарськими з промисловими підприємствами та фірмою «Siemens». Провів велику роботу по дослідженню ролі електроприводу у вирішенні проблеми енергоресурсозбереження в Україні і підготував для

Мінпромполітики пропозиції щодо модернізації електроприводів. У 1999 р. при виконанні в Німеччині досліджень за грантом DAAD виявив явище посилення пружних коливань нелінійністю тертя при ковзанні коліс.

Ініціатор проведення (з 1993 р.) і голова Оргкомітету щорічної міжнародної конференції «Проблеми автоматизованого електроприводу. Теорія та практика».

Активний прихильник концепції широкого перетворення в Україні автомобілів в електромобілі як засобу економії валютних ресурсів за рахунок скорочення імпортованих нафти і газу, а також покращення екології великих міст.

У 2015 р. під його керівництвом на базі автомобіля «Ланос» створений перший в Україні електромобіль з широким використанням комплектуючих, що випускаються вітчизняними виробниками. Створений електропривод електромобіля забезпечує повернення енергії в гальмівних режимах суперконденсаторною батареєю.

Сфера наукових інтересів: динаміка електромеханічних систем з нелінійним фрикційним навантаженням, інтелектуальні методи управління, енергоресурсозбереження в промисловості і ЖКГ засобами автоматизованого електроприводу, мехатроніка електромобілів, історія наукової електротехнічної школи в Україні.

Під час виступу на конференції

З член-кореспондентами НАН України

Засідання Української Асоціації інженерів-електриків

40 РОКІВ САМОВИДАНОЇ ПРАЦІ В КПІ ВІТАЄМО!

**ЯНДУЛЬСЬКИЙ
ОЛЕКСАНДР СТАНІСЛАВОВИЧ**

Лауреат Державної премії в галузі науки і техніки. Доктор технічних наук, професор. Декан факультету електроенерготехніки та автоматики, завідувач кафедри автоматизації енергосистем Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Голова Науково-методичної комісії з електротехніки Міністерства освіти та науки України. Член фахової ради Міністерства освіти та науки України. Почесний член Міжнародного інституту інженерів електриків та електронщиків (США). Член колегії Науково-технічної ради, голова спеціалізованої ради Міністерства енергетики та вугільної промисловості України.

В 1976 р. закінчив Київський політехнічний інститут, в якому працює з того ж року, послідовно займаючи посади інженера-дослідника, молодшого наукового співробітника, асистента, доцента, провідного наукового співробітника, професора, завідувача кафедрою АЕ. В 1981 р. успішно закінчив аспірантуру Київського політехнічного інституту. В 1997 р. захистив докторську дисертацію і отримав науковий ступінь доктора технічних наук. В 1999 р. О. С. Яндульського обрали на посаду декана ФЕА. В 2000 р. – присвоєно наукове звання професора. Має понад 150 наукових праць, в тому числі монографії, підручники, навчальні посібники. Підготував 6 кандидатів технічних наук.

Історія факультету електроенерготехніки та автоматики НТУ «КПІ» починається з перших днів існування

Політехнічного інституту створенням лабораторії електротехніки і одночасно наукової школи з електротехніки професорів М. А. Артем'єва та А. А. Соколова. Факультет здійснює підготовку фахівців для сучасної технологічно розвиненої галузі електроенергетики та електротехніки, які здатні розробляти, проектувати та експлуатувати сучасні електроенергетичні та електромеханічні системи, здійснювати управління технологічними процесами електроенергетичних підприємств та їх автоматизацію на основі широкого застосування інформаційних та комп'ютерних систем. На факультеті працює науково-дослідна лабораторія Мінпаліверенерго України, яка займається розробкою і впровадженням сучасних інформаційних технологій в управлінні електромережами вищих класів напруги з метою енергозбереження, підвищення якості електроенергії та проблемою упорядкування ринкових взаємовідносин між споживачами, електропередавальними і електропостачальними організаціями в Україні.

На факультеті відкрито навчально-технічний центр, створений за сприяння і безпосередньої участі компанії «АББ в Україні». Сучасна техніка, яку отримав факультет – обладнання високовольтної та середньої напруги для розподілу електроенергії, обладнання релейного захисту та автоматики електротехнічних систем, засоби автоматизації – використовуються в навчальному процесі для проведення наукових досліджень і підвищення кваліфікації працівників енергетичної галузі України.

Зустріч керівників університету з індійською делегацією

Під час вручення почесних відзнак

ВІТАЄМО З 90-РІЧЧЯМ!

**СІГАЛ
ІСААК ЯКОВИЧ**

Видатний учений в галузі спалювання палива і захисту повітряного басейну від забруднення. Завідувач відділу захисту атмосферного повітря від забруднення Інституту газу Національної Академії наук України. Доктор технічних наук, професор. Академік Академії інженерних наук України. Заслужений діяч науки і техніки України. Державні нагороди: Орден «За заслуги» III ст. (2009 р.) — за вагомий особистий внесок у розвиток науки, техніки і технологій у галузі енергетики, багаторічну плідну наукову діяльність; почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (1998 р.) — за багаторічну плідну наукову і педагогічну діяльність; Державна премія України в галузі науки і техніки (2012 р.) — за роботу «Підвищення маневреності, надійності і економічності енергоблоків з пиловугільними і газомазутними котлами та ефективності систем тепlopостачання» (у складі колективу).

Народився у 1927 р. в м. Вінниці. Закінчив Київський політехнічний інститут у 1948 р. за спеціальністю «Інженер-теплотехнік». З 1949 р. працює в Інституті газу АН УРСР, з 1961 р. - зав. відділу. В 1958 р. захистив кандидатську дисертацію, а в 1971 р. - докторську; з 1980 р. - професор. І. Я. Сігалом вперше в СРСР проведені дослідницькі роботи по вивченню утворення оксидів азоту у факелі. Ним розроблені наукові основи їх утворення в топкових процесах, створений новий напрям і наукова школа, яка займається методами спалювання палива в котлах електростанцій, промислових і опалювальних котлах зі зниженим утворенням оксидів азоту.

Теплоенергетичний факультет КПІ, 1948 р.

Під керівництвом Сігала І. Я. розроблені спеціальні газові водогрійні котли ТВГ (КВГ) продуктивністю 4–10 МВт, більше 8 тисяч яких забезпечують тепlopостачання житлових кварталів міст, а також методи зниження утворення оксидів азоту та Low-NOx — пальники, які впроваджені більш ніж на 100 котлах електростанцій і на 900 потужних водогрійних і промислових котлах.

В останні роки проводиться комплекс робіт по модернізації водогрійних котлів ТЕЦ потужністю 58..210 МВт, розроблено та впроваджено пальникові пристрої для спалювання біогазу в промислових котлах.

Під керівництвом Сігала І. Я. підготовлені й захищені 20 кандидатських дисертацій, опубліковано понад 300 робіт, у тому числі 18 монографій, більше 60 авторських свідоцтв та патентів на винаходи (патенти України, Росії, Німеччини, США, Канади, Італії, Єгипту та ін.). І.Я.Сігал є членом секції Комітету по державних преміях України, Вченої ради по присудженню ступеню доктора технічних наук, редколегій 3-х науково-технічних журналів. Нагороджений медаллю ЮНЕСКО «Людина і біосфера», «Винахідник СРСР», 2 золотими та срібною медалями ВДНГ СРСР, двічі - знаками «Подяка» КМДА.

Під час виступу на конференції «Проблеми екології та експлуатації об'єктів енергетики»

Автори видання «Енергетика: історія, сьогодні і майбутнє»

ВІТАЄМО З 25-РІЧЧЯМ! ІНСТИТУТ ПРОМИСЛОВОЇ ЕКОЛОГІЇ

**СІГАЛ
ІСААК ЯКОВИЧ**

Засновник, президент, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії інженерних наук України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки. Завідувач відділу захисту атмосферного повітря від забруднення Інституту газу НАН України.

**СІГАЛ
ОЛЕКСАНДР ІСААКОВИЧ**

Засновник, директор, кандидат технічних наук, академік Академії Будівництва України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки. Завідувач відділу теплофізичних процесів у котлах Інституту технічної теплофізики НАН України. Віце-президент Міжнародної асоціації термодинамічних компаній «МАТЕК».

**ПАДЕРНО
ДМИТРО ЮРІЙОВИЧ**

Засновник, заступник директора, кандидат фізико-математичних наук, член-кореспондент Академії Будівництва України. Провідний науковий співробітник Інституту технічної теплофізики НАН України. Сертифікований енергоаудитор, екологічний аудитор, член Спілки екологічних аудиторів України. Експерт Наглядового комітету спільного впровадження РКЗК ООН.

Інститут Промислової Екології, заснований в 1992 р. є професійною науково-дослідною та інженерною організацією. Основними напрямками діяльності Інституту є розробка та впровадження нових екологічно чистих технологій та обладнання для заощадження енергії та палива й захисту навколишнього природного середовища; проведення енергетичних та екологічних досліджень, експертиз та аудиту роботи промислових підприємств; надання інформаційних та консультативних послуг; розробка проектів Спільного Впровадження і за Схемою цільових екологічних (зелених) інвестицій зі скорочення викидів парникових газів у промисловості та системах енерго-, тепло-, водопостачання відповідно до механізмів Кіотського протоколу до РКЗК ООН та Паризької угоди.

Роботи Інституту виконують висококваліфіковані фахівці, в т.ч. доктори і кандидати наук. Розробки Інституту, в т.ч. нові та вдосконалені технології і обладнання для зниження утворення та викидів оксидів азоту й сірки при спалюванні палива, для очищення газових викидів від пилу, утилізації теплоти, інтенсифікації топкового теплообміну, скорочення викидів токсичних речовин та парникових газів у навколишнє середовище, зниження енерговитрат в процесі виробництва теплової енергії, впроваджені в системах централізованого тепlopостачання та на промислових підприємствах ряду областей і міст України, а також Росії, Білорусії та Литви. Використання пропонуваного Інститутом промислової екології енергозберігаючих технологій та обладнання дає конкретний екологічний, енергетичний та економічний ефект. З 1992 р Інститут є колективним членом Академії інженерних наук України. Щорічно Інститут проводить міжнародну конференцію з екологічних проблем енергетики.

Колектив Інституту промислової екології

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

БЛАЦУК АРСЕНТІЙ АНДРІЙОВИЧ

Президент Міжгалузевої Асоціації з розвитку систем теплопостачання «Укртеплокомуненерго». Член Науково-консультативної ради при Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. Почесний працівник житлово-комунального господарства України. Дійсний член, академік Академії будівництва України. Член Колегії Міністерства регіонального розвитку України. Нагороджений Почесними Грамотами Кабінету Міністрів України, Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України, Президії ЦК профспілки працівників ЖКГ, місцевої промисловості та побутового обслуговування населення України; Нагрудними знаками: «Почесний працівник житлово-комунального господарства України», «Знак пошани», «Суспільне визнання», «Топ-менеджер житлово-комунального господарства України», «Лідер ХХІ століття», «Успішний керівник», «Лідер паливно-енергетичного комплексу», «Кращий господарник року», «Нова генерація»; Дипломами: Голови Держжитлокомунгоспу України, Голови Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, Національного агентства України з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів (НАЕР), Президента професійних видів єдиноборств України, Академії будівництва України; Нагородним листом Держкомітету будівництва, архітектури та житлової політики; Подякою Голови Івано-Франківської ОДА.

Народився на Хмельниччині. Професійну освіту здобув у Тлумацькому сільськогосподарському технікумі бухгалтерського обліку за спеціальністю «Бухгалтерський облік» та Тернопільському фінансово-економічному інституті за спеціальністю «Фінанси і кредит» (присвоєна кваліфікація економіста).

Трудову діяльність розпочав інженером планово-економічного відділу підприємства «Івано-Франківськтепломережа». Деякий час працював на заводі «Індуктор», Спецкомбінаті КПО та в Івано-Франківському облжитлокомунуправлінні. З 1991 р. — в ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго», де пройшов шлях від заступника директора по економіці до керівника цього підприємства. Під егідою А. А. Блащука «Івано-Франківськтеплокомуненерго» стало одним з провідних серед теплопостачальних підприємств України. За значний внесок в економічне зростання держави його визнано лауреатом Всеукраїнської акції «Лідер товарів і послуг України». В 2008 р. А. А. Блащуку довірили очолити Міжгалузову Асоціацію з розвитку систем теплопостачання «Укртеплокомуненерго».

Міжгалузева Асоціація з розвитку систем теплопостачання «Укртеплокомуненерго» є добровільним міжгалузевим об'єднанням самостійних юридичних осіб: теплогенеруючих, теплотранспортуючих та теплосервісних організацій, виробничих підприємств, науково-дослідних, проектних, ремонтобудівельних та інших підприємств і організацій різних форм власності, які об'єдналися з метою координації їх діяльності для вирішення питань енергозабезпечення населених пунктів України.

Під керівництвом А. А. Блащука встановлені партнерські відносини Асоціації з Комітетом Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики, Асоціацією міст України, ЦК галузевих профспілок, Мінрегіоном, Інститутом місцевого розвитку, Асоціацією теплоенергетичних компаній України, Всеукраїнською асоціацією приватних інвесторів в ЖКГ, Інформаційним агентством «Україна комунальна», Асоціацією «Енергоефективні міста України», УСПП. В минулому році організовано переговори з іноземними партнерами з Польщі, США, Німеччини, Литви, Латвії щодо впровадження передових технологій в підприємствах ТКЕ.

В 2016 р. за ініціативи та безпосередньої участі Асоціації «Укртеплокомуненерго» Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України та НКРЕКП прийняті наступні нормативно-правові акти: Законопроект № 2706 «Про заходи, спрямовані на забезпечення сталого функціонування суб'єктів господарювання у сферах теплопостачання, централізованого водопостачання та водовідведення»; Закон України № 1730 «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії»; Розпорядження КМУ № 742-р «Деякі питання опалювального сезону 2016/2017 рр.»; Постанова НКРЕКП № 1418 «Про внесення змін до деяких постанов НКРЕКП»; Постанова КМУ № 706 «Про внесення змін до Порядку розподілу коштів, що надходять на поточні рахунки із спеціальним режимом використання для проведення розрахунків з постачальником природного газу, на якого покладено спеціальні обов'язки».

«Теплопостачання України страждає від трьох проблем. Перша проблема — це заборгованість з різниці в тарифах на теплопостачання. «Укртеплокомуненерго» сподівається, що це питання буде вирішено. Річ у тім, що НАК «Нафтогаз України» доволі жорстко ставить питання оплати за газ, а комунальники через згадану заборгованість не мають можливості вчасно і в повному обсязі розраховуватися за паливо. Як результат — спостерігається дуже низький рівень розрахунків за газ.

Друга проблема — невідповідність діючих тарифів на виробництво, транспортування теплової енергії для бюджетних та інших організацій фактичним витратам підприємств. В частині вартості природного газу ці фактори призвели до збитків теплопостачальних підприємств в сумі 5,02 млрд грн. на 01.12.2016 року.

Третьою проблемою є незахищеність інвестицій в галузь теплопостачання. Навіть в останній програмі модернізації теплоенергетики ні слова нема, як же ці інвестиції, які можуть надійти від приватного бізнесу, повернути. Тобто сьогодні взагалі нема механізму повернення інвестиційних коштів, отриманих від приватних підприємств і банків.

Однією з найважливіших умов для залучення інвестицій у теплопостачання є їх захист. Це можливо через прийняття спеціального закону, який би регулював подібні відносини, зобов'язуючи сторону, яка позичила кошти в банку чи іншій установі, забезпечувати обов'язкову віддачу цих коштів. Тільки в такому випадку можна зрушити цей клубок проблем, який на сьогодні існує в теплоенергетиці».

А. Блащук
(з виступу на науково-практичній конференції:
9 листопада 2016 року, м. Київ)

**РУЩАК
ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ**

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

ДМП «ІВАНО-ФРАНКІВСЬКТЕПЛОКОМУНЕНЕРГО»

Директор ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго». За впровадження новітніх технологій, що дають суттєву економію енергоресурсів, високий професіоналізм, сумлінну плідну працю і вагомий особистий внесок у становлення і розвиток систем тепlopостачання Василь Рушак нагороджений Почесними Грамотами Міністерства регіонального розвитку, Міжгалузевої Асоціації з розвитку систем тепlopостачання «Укртеплокомуненерго», нагрудним знаком «За заслуги перед Прикарпаттям», Дипломом почесного звання «Кращий господарник року у вирішенні соціально-економічних питань» від профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення України. ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго» стало переможцем акції вшанування лідерів економічного розвитку м. Івано-Франківська «Тріумф» в номінації «Краще підприємство з впровадження енергоефективних заходів».

Народився в селі Міжгір'я Монастирського району Тернопільської області. З 1987 по 1990 рік навчався в Івано-Франківському автотранспортному технікумі, отримав спеціальність техніка-механіка. З 2005 по 2010 рік навчався в Галицькій академії, отримав кваліфікацію економіста за спеціальністю «Економіка підприємства». З 1993 року працює на ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго», пройшовши шлях слюсаря-ремонтника, оператора котельні, майстра, заступника, начальника теплового району, заступника директора з експлуатації, заступника технічного директора, заступника головного інженера з енергозбереження. З травня 2014 року – директор ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго». В епіцентрі діяльності – виконання заходів щодо енергозбереження, забезпечення якісної підготовки теплового господарства до опалювального сезону, раціональне використання устаткування і споживання енергоносіїв. Такі риси, як наполегливість у досягненні мети, відповідальність за доручену справу, ентузіазм у вирішенні професійних завдань та високий фаховий рівень допомагають Василю Степановичу долати труднощі у роботі. Він переконаний, що зростання довіри у мешканців Івано-Франківська до підприємства відбувається завдяки відданій роботі дружнього і високопрофесійного колективу тепловиків. Лише в таких умовах «Івано-Франківськтеплокомуненерго» здатне виробляти, транспортувати та реалізовувати теплову енергію й отримувати прибуток, а споживачі – жити й працювати в належних комунальних умовах.

Життєве кредо:

«Не обіцяй того, що вище твоїх можливостей, а пообіцяв – виконай».

ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго» (ДМП «ІФ ТКЕ») – це найстаріше комунальне підприємство теплового господарства Прикарпаття, яке забезпечує послуги з опалення та гарячого водопостачання як мешканців міста, так і юридичних осіб обласного центру. Враховуючи пріоритети в державі щодо ощадливого використання високоартісного імпортного енергоносія – російського газу – колектив усі свої зусилля спрямовує на застосування і впровадження високоекономічних європейських технологій виробництва теплової енергії, максимальне зменшення втрат при транспортуванні теплової енергії до споживачів, а також впровадженню альтернативних джерел енергії, що сприяє мінімізації впливу зростання тарифів для споживачів.

За 50 років було пройдено шлях розбудови і модернізації усього теплогенеруючого господарства, що відповідає вимогам нинішньої доби. На сьогодні теплове господарство підприємства об'єднує 30 котельень, 21 центральний тепловий пункт (ЦТП), 59 індивідуальних теплових пунктів (ІТП) та 130 км теплових мереж у двотрубному обчисленні. Використання альтернативних видів палива замість високоартісного природного газу нині, в умовах військового протистояння між Україною і Росією, стало питанням найбільш важливим.

Одним з пріоритетних напрямків енергетичної стратегії України до 2030 року визнано запровадження на теплогенеруючих підприємствах когенераційних установок. На даний час на ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго» встановлені і працюють 4 когенераційні установки загальною електричною потужністю 3,9 МВт та тепловою потужністю 4,2 Гкал/год. У 2001 році підприємство першим у системі комунальної теплоенергетики України здійснило перехід на розрахунки з населенням з послуги із застосуванням двоставкового тарифу. Починаючи з 2007 року, підприємством встановлено перший котел з використанням альтернативних видів палива у виробництві теплової енергії, що працює на деревній тирсі. На даний час експлуатуються 7 котлів, що працюють на відходах деревини (тирса, тріска, пелети) на 6 котельнях підприємства. Загальна встановлена теплова потужність даного теплогенеруючого обладнання становить 6,7 МВт. Застосування відходів деревини (біопалива) дає змогу замінити використання природного газу в кількості 1,4 млн м³ в рік.

Підприємство успішно співпрацює із рядом провідних європейських інвестиційних організацій. 9 лютого 2009 року було підписано Кредитний договір з Європейським банком реконструкції та розвитку (ЄБРР). Цей проект фінансується за кредитні кошти ЄБРР та грантові кошти Шведського Агентства Міжнародного Розвитку (SIDA). Проектом передбачено провести реконструкцію трьох котельень потужністю 4 та 3 МВт на біопаливі та 8 МВт на природному газі; встановлення 170 – ІТП (індивідуальних теплових пунктів); реконструкцію теплових мереж з використанням попередньо ізольованих труб протяжністю 14,2 км.

19 грудня 2014 року ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго» підписано Кредитний договір з Північною Екологічною Фінансовою Корпорацією (НЕФКО) про реалізацію проекту «Реконструкція та модернізація системи тепlopостачання в районі вулиць Довга-Карпатська в м. Івано-Франківську». Фінансування цього проекту проводиться за кредитні кошти НЕФКО та грантові кошти Шведського Агентства Міжнародного Розвитку (SIDA). Проектом передбачено встановлення та введення в експлуатацію 59 індивідуальних теплових пунктів (ІТП) з переходом на двохтрубну систему тепlopостачання та гарячого водопостачання; впровадження системи автоматичного контролю та збору інформації (система SCADA) для здійснення контролю за роботою ІТП.

Державний комітет ЖКГУ нагородив «Івано-Франківськтеплокомуненерго» дипломом «Провідне підприємство» в номінації «Житлово-комунальне господарство». Національним агентством з питань забезпечення ефективного використання енергетичних ресурсів підприємство визнано лауреатом Всеукраїнської акції «Лідер товарів і послуг України». ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго» стало одним з провідних серед теплопостачальних підприємств України.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

МАРОН ІВАН ЕДУАРДОВИЧ

Генеральний директор ТДВ «Об'єднання Дніпроенергобудпром». Заслужений будівельник України, заслужений енергетик СРСР. Нагороджений орденом «Знак Пошани», двома орденами «Трудового Червоного прапора», орденом «Жовтневої революції», орденами Президента «За заслуги» I, II та III ступенів, медаллю «Лідер XXI століття», срібною Георгіївською медаллю «Честь. Слава. Труд», медаллю «За доблесну працю». Занесений до «Золотої книги української еліти» та книги «500 впливових особистостей України».

Марон Іван Едуардович — людина, гучне прізвище якого знають не тільки в Кіровограді, а й за його межами. Недаремно ж його робочий кабінет прикрашають численні нагороди підприємства.

І всі перемоги, досягнуті ним сьогодні — це щоденна копійка праці протягом усього життя, варто лише вчитатися в його біографію. Іван Едуардович народився в с. Сельцо Славутського району Хмельницької області, в сім'ї робітника. Після закінчення Ростовського інженерно-будівельного інституту працював майстром дільниці Зуївської ДРЕС, головним інженером будівництва Зуївського ливарно-механічного заводу, начальником виробничого відділу тресту «Донбасенергобудіндустрія», директором Кураськівського заводу залізобетонних виробів і конструкцій.

З 1974 року І. Е. Марон — генеральний директор ТДВ «Об'єднання Дніпроенергобудпром». Це найпотужніша компанія будівельної індустрії, одна з найбільших баз України з виробництва будівельних конструкцій для енергетичного, промислового і житлового будівництва, постачальник унікальних будівельних конструкцій для всіх теплових і атомних електростанцій колишнього Союзу, Атоммашу, Волзького і Камського автозаводів, країн Азії і Близького Сходу. Підприємство, яке завжди в авангарді будівельної думки, за рахунок введення у виробництво будівельних конструкцій на основі нових технологій. Іван Едуардович — людина ще того гарту, коли винаходи і раціоналізаторство були в пошані й усіяко заохочувалися. На підприємстві ці традиції продовжують розвиватися, адже наявність висококваліфікованого персоналу й застосування передових технологій, матеріалів і обладнання є гарантією задоволення побажань та індивідуального підходу до будь-якого замовника.

Великі масштаби соціальних програм, здійснені за ініці-

тиви Івана Едуардовича. Пріоритетом його таланта є постійне піклування про добробут колективу, чуйне ставлення до кожного працівника, насправді батьківська турбота про людину праці. На рахунок генерального директора десятки багатопверхових житлових будинків, дитячі садки, Будинок культури, музична школа, медичний заклад та інші об'єкти соціально-культурної сфери, у тому числі духовного призначення. Він допомагає дитячим садкам, школам, будинку-інтернату для інвалідів та людей похилого віку, школі-інтернату для дітей, медичним закладам, храмам, учасникам бойових дій. Така у ювіляра вдача: не хвалитися успіхами та не відступати перед труднощами, і через усі ці роки Іван Едуардович несе творче кредо: «Усім своїм еством прагну бути корисним людям і радіти з того, що маю велику, чудову, незрівнянну і неповторну честь належати до свого народу», живе болем і радощами свого часу, прозираючи у день прийдешній.

Основні плани ювіляра на майбутнє — зберегти і помножити досягнені результати, рухатися вперед, долати нові вершини.

*Щиро і сердечно ВІТАЄМО
Івана Едуардовича зі славним ювілеєм — 85-річчям!
Бажаємо міцного здоров'я, широкого життєвого шляху,
невмигучої енергії та родючого Запашку.
Нехай у Ваших Задумках Завжди буде мудрість,
У службових справах — підтримка однодумців,
а доля подарує багато світлих літ у мирі, щасті, добробуті.*

Панорама підприємства з висоти пташиного польоту

МІКУЛІН ОЛЕКСІЙ ГЕОРГІЙОВИЧ

Голова правління-директор. Член-кореспондент Академії будівництва та архітектури України. Дійсний член Міжнародної Академії наук житлово-комунального та побутового господарства. Лідер галузі в області інжинірингу. Доктор інжинірингу в сфері енергетичного будівництва. Член Асоціації «Українське об'єднання проектних організацій». Ватажок, спостерігач Ради Об'єданого дворянства. Присвоєно почесне звання «Кращий спеціаліст року Придніпров'я у галузі будівництва» в рамках суспільно-рейтингового конкурсу «Людина року Придніпров'я». Нагороджений орденом і медаллю СРСР, а також срібною медаллю ВДНГ.

Закінчив Київський політехнічний інститут за фахом «Теплоенергетика», здобув другу вищу освіту в Харківському інженерно-економічному інституті. У віці 28 років був призначений заступником керівника тресту. З 1976 по 1981 рр. очолював енергобудівельний трест. Працював начальником будівництва міста Щелкіно при Кримській атомній станції. Брав участь в будівництві Придніпровської ДРЕС, Луганської ДРЕС, Ставропольської ДРЕС, Вірменської АЕС і багатьох інших.

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ!

ТОВ «ІНСТИТУТ ДНІПРОВНІПЕНЕРГОПРОМ»

ТОВ "Інститут ДніпроВНІПенергопром"
ООО "Институт ДнепрВНИПИэнергопром"
LLC Institute DniproVNIPIenergoprom

Інститут ДніпроВНІПенергопром створений у 1986 році в системі Міненерго СРСР. Первинно це було Придніпровське відділення всесоюзного Інституту «ВНІПенергопром». У 1991 році став самостійною організацією: Державний Придніпровський науково-дослідний проектно-конструкторський та вишуквальний Інститут «ДніпроНДПКВенергопром». У 1997 році в процесі приватизації перетворений у відкрите акціонерне товариство «Інститут ДніпроВНІПенергопром». Зараз є самостійною організацією: ТОВ «Інститут ДніпроВНІПенергопром».

ДніпроВНІПенергопром виконує комплексне проектування об'єктів енергетичного будівництва: теплових електричних станцій (паротурбінних, газотурбінних, парогазових, поршневих); теплоелектроцентралей; котельень (опалювальних і виробничих); теплових мереж і теплових пунктів; трансформаторних підстанцій, повітряних та кабельних ліній електропередач; водопідготовчих установок; гідротехнічних споруд; малих гідроелектростанцій; вітряних електростанцій; інших об'єктів енергетичного господарства; промислових будинків і споруд.

У проектах Інституту вирішуються питання енергозбереження: використовуються скидне тепло, скидні горючі гази (пічний, доменний, коксовий, супутній нафтопереробки та ін.) в якості палива, технології когенерації і тригенерації.

Робота над проектом починається з розробки технічних пропозицій, основних технічних рішень, техніко-економічних розрахунків і бізнес-планів для залучення інвестицій. Потім, як правило, виконується техніко-економічне обґрунтування доцільності будівництва енергетичного об'єкта. Після затвердження ТЕО приступають до виконання проектно-кошторисної документації на стадіях «Проект», «Робочий проект», «Робоча документація»: фахівці інституту проводять усі необхідні інженерні вишукування: геодезичні, геологічні, весь комплекс екологічної частини проектів, включаючи розрахунки викидів шкідливих речовин та норм водокористування, розробку матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві, екологічні обґрунтування, еколого-аудиторську діяльність, радіологічні дослідження і оцінку радіаційної безпеки. А далі — узгодження та захист проекту в усіх державних інстанціях, авторський нагляд за будівництвом.

ДніпроВНІПенергопром має всі необхідні ліцензії та сертифікати для проведення робіт, у тому числі й у місцевостях з особливо складними умовами, підвищеною сейсмічністю (до 9 балів). В інституті розроблена та впроваджена система управління якістю послуг в галузі архітектури і будівництва, що відповідає вимогам ISO 9001:2008, 14001:2004, OHSAS 18001:2007.

Зараз в Інституті працює понад 400 фахівців, серед яких близько 150 молодих спеціалістів з профільною вищою освітою. Все проектування здійснюється на сучасній матеріально-технічній базі з ліцензійним програмним забезпеченням. Документація передається замовнику як на паперових, так і на електронних носіях.

**Генеральний директор
Науково-виробничої фірми «Енергія»**

ТОВ «НВФ «Енергія» засноване у 2002 р. і на даний час є провідним підприємством з автоматизації технологічних процесів у споживанні електроенергії, газопостачання, водопостачання, комплексної автоматизації промислових та інфраструктурних підприємств міст і селищ України. Співпраця з підприємством дозволяє економити споживання електроенергії та інших енергоносіїв, підвищити стабільність роботи систем електропостачання у критичних ситуаціях та при перевантаженні систем енергозабезпечення.

За п'ятнадцять років НВФ «Енергія» зробила значний крок у своєму розвитку. Сформувався досвідчений кваліфікований колектив, створена достатня матеріально-технічна база, що дає змогу якісно й у встановлені терміни виконувати замовлені послуги.

Нашими партнерами стали провідні підприємства та організації України, серед яких: АТ ХК «Київміськбуд», КП «Житлоінвестбуд», ДБК-4, ВАТ «Київелектромонтаж», Криворізький Центральний ГЗК, Північний ГЗК, Південний ГЗК, ПАТ «Дніпрообленерго», ПАТ «Київенерго», ПАТ «АЕС Рівнеобленерго», ПАТ «Черкасиобленерго», ТОВ «АВМ АМПЕР», Ірпінський к-т «Прогрес», КП «Київпастрас», Ірпінський економічний коледж, Гостомельська селищна рада та ін.

Автоматизація об'єкта полягає у повному контролі технологічних процесів з виведенням даних на комп'ютерну систему з метою контролю та архівації даних процесу, що створює умови для проведення наступного аналізу і коректив, а також дає змогу оперативно та адекватно реагувати на сам процес. Як приклад можна навести заміну телемеханіки на ЦГЗК обладнанням НВФ «Енергія». Була спроектована автоматизована система керування технологічними процесами, що давала економію електроенергії в ході експлуатації системи близько 70 %, а по комбінату — до 2 %.

Була також спроектована система і проводяться роботи з автоматизації багатопверхового житлового будинку у м. Києві, що забезпечить облік споживання кожним абонентом води, газу та електроенергії, індиві-

ВІТАЄМО З 60-РІЧЧЯМ!

ФОМЕНКО СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ

дуальне автоматичне відключення у разі несплати. На замовлення компанії «AES TELAS!» для житлового багатопверхового будинку у м. Тбілісі розроблена нова система з оптимізації та комерційного обліку електроенергії.

НВФ «Енергія» має напрацювання з автоматизації об'єктів водопостачання артезіанських свердловин, насосних станцій другого та третього підйому, диспетчеризації об'єктів. На них за замовленням встановлюються охоронні системи з відеоспостереженням. Приклад, завод «Квазар» (м. Київ).

Позитивно оцінена праця з автоматизації електроосвітлення вулиць населених пунктів із автоматичним включенням та відключенням мережі, зв'язок із диспетчерським пунктом по каналах мобільного зв'язку GPRS. Співпраця з облenerго ведеться у напрямі встановлення систем телемеханіки, обліку електроенергії та охоронних систем на РП-10 кВ, підстанціях 35 кВ, 154 кВ, 330 кВ. Це дозволить підвищити надійність енергопостачання об'єктів інфраструктури міст і селищ.

У період з 2014 року зусилля підприємства були спрямовані на автоматизацію палочників котельні, зерносушарок, які працюють на альтернативному паливі. В цих технологіях дуже важливо виконати автоматизацію нормування подачі палива, повітря, підтримання заданої потужності, температури, вчасного золовидалення, запобіжних та аварійних заходів. Водночас виконується реконструкція самих котельні та їх автоматизації згідно технологічного процесу. Технологічно виконана автоматизація об'єкту веде до зменшення впливу людського фактора на технологічний процес, попереджає про порушення процесу та призводить у разі необхідності до плавної безаварійної зупинки обладнання.

Керівник підприємства Сергій Іванович Фоменко народився 2 серпня 1956 року на Харківщині у сім'ї викладачів. За призначенням батька сім'я переїхала на постійне місце проживання у м. Ірпінь Київської області. Сергій Іванович Фоменко закінчив десятирічку, технічне училище, Київський технікум електронних приладів, у 1996 р. — Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут». Виробничі навички у якості системотехніка були набуті під час ремонту та

обслуговування гідроакустичних систем військово-морського флоту, авіабудування на заводі Антонова, будівництва систем автоматизації водопостачання та каналізації, електропостачання, виробництва стиснених та зріджених газів високої чистоти, вентиляції та кондиціонування на Київському заводі «Квазар».

У часи перебудови його напрям діяльності переноситься на підприємства енергетики. Обіймав такі посади: слюсар-складальник, слюсар КВПіА, налагоджувальник, бригадир, технік-метролог, інженер, заступник директора з технічних питань, заступник директора з комерційних питань, генеральний директор НВФ «Енергія».

На рахунку Сергія Івановича — більше півсотні раціоналізаторських пропозицій та винаходів. Наприклад, на початку 1990-х рр. він висунув пропозицію щодо перших розробок і впровадження «розсосереджених систем збору інформації, керування енергетичними об'єктами диспетчерським персоналом». У даний час системи згаданого типу впроваджуються не тільки на території України, а й у країнах СНД. Для реалізації ідеї на ринку України з'явився ряд мікропроцесорних виробників контролерів (пристрої/вводу інформації УР-ХХ, контролери КИТ-GSM/GPRS, КИТ-2, КИТ-SL), які мають широке застосування на ринку при створенні систем телемеханіки, обліку енергоресурсів, автоматизації виробничих процесів. Розробка проводилася колективом ТОВ «НВФ «Енергія» спільно з ТОВ «Холіт Дей-та Системс».

Немалий вклад у створення ТОВ «НВФ «Енергія» зробив Яків Йосипович Бронтфейн. Завдяки йому «Енергія» набула статусу науково-виробничої фірми. Зараз Яків Йосипович проживає у Німеччині та працює на державному технічному підприємстві.

Керівником проектів НВФ «Енергія» є Віктор Петрович Левченко. На підприємстві він працює майже з дня його заснування, пройшов шлях від інженера-налагоджувальника. Отримав вищу освіту за спеціальністю «Автоматизоване управління технологічними процесами на виробництві» у Житомирському інженерно-технологічному інституті.

Посаду головного інженера займає Олександр Олександрович Усков, випускник Київського політехнічного інституту (1980 р.). Його вклад у роботу підприємства — планування, підготовка та якісне виконання монтажних і пусконаладжувальних робіт на об'єктах замовників.

Одним з керівників виконання робіт на об'єктах підвищеної небезпеки й організатором навчань з цієї тематики є Олег Анатолійович Сідько, випускник Харківської національної академії міського господарства, інженер.

Кінцевий пуск об'єктів та якість їх роботи значною мірою залежить від інженерів-налагоджувальників під керівництвом Олексія Вікторовича Сьомки, які завершують весь технологічний ланцюг впровадження системи в експлуатацію.

Підприємство НВФ «Енергія» неодноразово брало участь у технічних виставках поряд із провідними міжнародними фірмами.

На питання редакції відповідає генеральний дирек-

тор ТОВ «НВФ «Енергія» Сергій Іванович Фоменко.

— Чим викликана необхідність і невідворотність співпраці з вашою фірмою?

С.І.: В Україні та у світі все гостріше постає питання нестачі енергоресурсів. Зростає їх вартість, а отже питання ощадного використання наявних ресурсів є першочерговим у діяльності всіх підприємств. За п'ятнадцять років ми набули великого досвіду і кваліфікації по комплексному вирішенню проблеми енергозбереження на існуючих виробництвах, а також підвищенні якості «контролю та обліку». Ми виконуємо повний цикл послуг:

- проектування;
- комплектація (з виробництвом унікальних приладів за власними ноу-хау);
- монтаж, пусконаладжувальні роботи, гарантійне та сервісне обслуговування.

— Для виконання цих спеціальних робіт та виробництва приладів має бути технічна база та фахівці. Чи маєте Ви їх?

С.І.: Для виготовлення обладнання і приладів ми створили необхідну базу, співпрацюємо з низкою підприємств, які поставляють нам комплектуючі. У лабораторії працюють кілька випробувальних стендів, прискіплюємо підбираємо кадри до нашого колективу, бо від цього залежить успішна робота НВФ «Енергія». Структура фірми складається з таких підрозділів:

- проектувальний, що аналізує пропозиції замовників, підбирає технічні рішення згідно технічного завдання, останніх технічних досягнень у цій галузі та можливостей замовника, складає розрахунки вартості варіантів пропозицій, готує робочі проекти;
- комплектації та виробництва, який, крім виробництва, тестує готове обладнання на надійність роботи, що має велике значення на нестабільному ринку комплектації;
- монтажно-налагоджувальний підрозділ повинен максимально врахувати особливості роботи впровадженого обладнання на об'єкті замовника, дати конкретні рекомендації щодо довгострокової експлуатації впровадженої системи. Цей підрозділ виконує функцію підготовки персоналу замовника, а у разі необхідності та за домовленості виконує поточне і гарантійне обслуговування;
- підрозділ розробки обладнання та програмування.

У замовників постійно виникають технічні завдання, які потребують нестандартних і невідкладних рішень, що інколи призводить до винаходів та виходу на ринок серії нових виробів. Фахівці підприємства виконують роботи щодо узгодження обміну даними та керування у єдиній системі електронними й інтелектуальними пристроями різних виробників, у тому числі обладнання ще соціалістичної епохи.

Структура підприємства періодично змінюється відповідно до потреб ринку, виникає необхідність у спеціалістах інших напрямів.